

Co nam przyniesie niedziela? w drużynowych mistrzostwach POLSKI w boksie

Katowice. Ubiegła niedziela przyniosła 6 spotkań o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie. Spotkania te zakończyły się na ogół zwycięstwami faworytów, jedyną niespodzianką było zwycięstwo Lublinianki nad CKS w Częstochowie.

W Bydgoszczy obrońca tytułu mistrza Polski Warta Poznań pokonała się z raz pierwszy tracąc dwa cenne punkty, które trudno będzie przy jednoczesnych zwycięstwach konkurencji nadrobić. W Warszawie lider I-ej grupy Grochów gładko rozprawił się z Wisłą, a w Gdańsku IKS stracił dalsze punkty przegrywając z OMTUR Rzeszów.

8 CZECHÓW NA MECZ Z POLSKĄ W BOKSIE

CZESZOSŁOWACJA USTALIŁA JUŻ SKŁAD DRUŻYNY BOKSERSKIEJ NA MECZ Z POLSKĄ

Praga. Czeskosłowacki Związek Bokserski ustalił już definitywnie skład swej drużyny pięściarskiej na międzypaństwowy spotkanie z Polską, które jak wiadomo odbędzie się w Warszawie w dniu 2-go lutego br.

Skład ten przedstawia się następująco: (od wagi muszej do ciężkiej) Zachara, Strba, Macela, Gryga, Skudrzyk, Torma, Carda i Livansky.

MAŁŻENSTWO BAIER WYKLUCZENI ZE SPORTU

Jak podaje Agencja United Press znana niemiecka para łyżwiarzowska Maxie i Ernst Baier została wykluczona ze sportu niemieckiego, z uwagi na jej przekonania hitlerowskie.

AMERYKA — ANGLIA

7:3 (1:1, 1:1, 5:1)
London. Na stadionie Wembley Pool odbyło się dalsze spotkanie hokeistów amerykańskich w Anglii.

Tym razem Amerykanie odnieśli wysokie zwycięstwo bijąc Anglików 7:3 (1:1, 1:1, 5:1).

Hokeiści Cracovii ZNOW PRZEGRALI TYM RAZEM NA ŚLASKU Z SIŁĄ GISZOWIEC 4:5

RKS SIŁA GISZOWIEC — CRACOVIA KRAKÓW 5:4 (2:0, 1:2, 2:2)

Giszowiec (tel.). W niedzielę RKS Siła pokonała Cracovię w stosunku 5:4. Drużyny wystąpiły w tym samym składzie jak ubiegłej niedzieli.

RKS Siła udowodniła raz jeszcze swą wyższość nad drużyną krakowską biorąc pełny rewanż za porażkę w Krakowie. W drużynie RKS Siła najlepszymi graczami byli bramkarz Gburek L. oraz Gansiniec

grywając tym razem z IKS-em Wrocław.

W grupie II ŁKS mimo zwycięstwa nad HCP nie zachwycał, zatrzymał on jednak nadal prowadzenie przed Batorym, który w ciągu 30 min. rozprawił się z OMTUR Rzeszów wygrywając 6 walk przez ko.

Lublinianka, jak wspomnieliśmy odniosła zasłużone, ale ciężko wywalczone zwycięstwo nad CKS-em.

Po ostatniej niedzieli sytuacja w mistrzostwach nieco się wyjaśniła, obecnie można przeprowadzić już podział między drużynami, które walczyć będą o pierwsze miejsce w swoich grupach i tymi, które odegrają mniej poważną rolę w rozgrywkach.

Odbijające się co niedzielę spotkania dają nam bogaty materiał porównawczy co do wartości naszych czołowych bokserów i pozwalają na sprawiedliwe przeprowadzenie klasyfikacji. Mecze niedzielne przyniosły nam pod tym względem kilka ciekawych wyników, jak remis Antkiewicza z Miszczukiem, porażki bokserów poznańskich Koziołka i Polusa w walkach z Leczkowskim i Sowińskim oraz remis Stasiaka z Frąckowiakiem i Marchinkowskiego z Rożkiem.

Do momentów ujemnych zaliczyć należy często zdarzające się wypadki, że zawodnicy występują na ring z nadwagą i co gorsza nie dzieje się to u drużyn przyjeźdźnych, ale u gospodarzy (Batory) i CKS Częstochowa.

Po ostatniej niedzieli sytuacja w tabelach obydwu grup przedstawia się następująco:

Grupa I			
1) KS. Grochów W-a	3	6	48:5
2) MKS. Gdynia	2	4	22:10
3) Zjednoczenie	2	2	17:15
4) Warta Poznań	2	2	16:16
5) Wisła Kraków	2	0	9:21
6) IKS. Wrocław	3	0	13:35

Grupa II			
1) ŁKS. Łódź	3	6	48:5
2) RKS Batory Ch-w	2	4	24:8
3) Lublinianka	3	4	26:22
4) HCP Poznań	2	2	15:17
5) OMTUR Rzeszów	5	0	18:60

KRZEPROWSKI 5-TY W MEGEVE
Paryż. W międzynarodowych zawodach narciarskich które odbyły się w Megève startował również Polak Krzeptowski.

W konkursie skoków otwartych zajął on 5-te miejsce. Zwyciężył Zurbriggen (Szwajcaria).

Cracovia, Wisła, ŁKS i Lechia

W PULI FINALOWEJ TEGOROCZNYCH MISTRZOSTW HOKEJOWYCH POLSKI

Katowice. W ub. niedzielę odbyły się rewanżowe spotkania z cyklu półfinałowych rozgrywek hokejowych o mistrzostwo Polski. Mecze nie przyniosły żadnych grubszych kalibru niespodzianek. Według naszych przewidywań do finału obok obrońcy tytułu Cracovii zakwalifikowały

się Wisła, Lechia i ŁKS.

Właściwie, to w meczu krakowskim między Siemianowiczanką i Wisłą byliśmy o krok od niespodzianki. Mecz zakończył się wynikiem remisowym, ale przy większym szczęściu mogła wygrać Siemianowiczanka. Według ogólnego zdania znawców tej dzie

dziny sportu mecz powyższy uważać należało za nieoficjalny finał tegorocznych mistrzostw Polski. Obydwa zespoły reprezentują najwyższy poziom w kraju i żałować należy, że obydwie nie zakwalifikowały się do finału.

Mecz w Krakowie należał do najbardziej dramatycznych spotkań jakie pamięta historia hokejowych rozgrywek o mistrzostwo Polski. Jeden z nich był tylko walką, a to gdy Legia i Pogoń lwowska po szeregu spotkań, które nie dały rezultatu spotkały się w meczu decydującym w Cho-

dorowie i po 3 godziny trwającej walce, która nie dała rezultatu i zakończyła się wynikiem remisowym 0:0. Wten czas PZHL tytuł mistrza Polski przyznał obydwu zespołom. Te dwa mecze zaliczyć należy do najbardziej zaciętych w dotychczasowych rozgrywkach hokejowych o mistrzostwo Polski.

Ta sama Legia, która tak dzielnie walczyła wówczas, obecnie przegrała także rewanżowe spotkanie z ŁKS-em, mimo, że ogólnie uważano, że ona, a nie Łódźanie znajdą się w finale.

Lechia poznańska tylko z wielkim trudem dała sobie radę z mistrzem Pomorza. Wygranin z Torunia. Wynik 1:0 najlepiej odzwierciedla układ sił.

Tak więc znamy już finalistów, którzy za dwa tygodnie walczyć będą o najwyższy tytuł. Która z drużyn zdobędzie prawo do noszenia koszulki z Białym Orłem nie wiemy, ale wiemy, że zespoły, które w tej walce miałyby dużo do powiedzenia w końcowej walce (Siemianowiczanka, KTH) odpadły już na pierwszym etapie, dzięki brakowi szczęścia i nieszczęśliwemu losowaniu.

KTO Z HOKEISTÓW ŚLĄSKICH POJEDZIE DO BUDZIEJOWIC ?

Katowice. Kapitan sportowy PZHL wyznaczył ze Śląska na wyjazd do Budziejowic nast. hokeistów — Gansinca (Siła), oraz Skarżyńskiego II, Bogdola i Ziagę z Siemianowiczanki.

FRANCJA -- IRLANDIA 5:0 O PUCHAR EUROPY W TENISIE STOŁOWYM

Belfast. Półfinałowy mecz z cyklu rozgrywek o Puchar Europy w ping-pongu zakończył się zdecydowanym zwycięstwem Francuzów.

Poszczególne walki przyniosły następujące wyniki: Amouretti — Mercer 3:0, Bordrez — Kamp 3:0, Agopoff i Amouretti poko-

nali parę irlandzką Mercer — Kamp 3:0, Bordrez — Mercer 3:0, Amouretti — Kamp 3:0.

EK WIEDEŃ — BRNO 12:9

(2:6, 2:2, 8:1)
Brno. Pierwszy występ hokeistów wiedeńskich przyniósł im zasłużone zwycięstwo. Bramki dla EK Wiedni zdobyli Walter i Zahelmayer po 4, Nowak 2, Söder i Wurmbrand po 1. Dla Brna bramki zdobyli Bertl 5, Hrubesz i Fiszer po 2.

HC AROSA — FERENCVAROS (BUDAPEST) 12:7 (3:1, 4:4, 5:2)

Arosa. Pierwszy występ drużyny węgierskiej w Arosie przyniósł jej porażkę z HC Arosa 7:12.

SOKÓŁ BRNO — CFR BUKA-ERSZT 48:25 (28:7)

Brno. Występ mistrza Rumunii w koszykówce w Brnie, przyniósł wysoką porażkę Rumunii.

VICTORIA ŽILKOW (Praga) — CFR Bukareszt 27:28 (10:12)

Praga. Drugi występ koszykarzy rumuńskich zakończył się ich zasłużonym zwycięstwem z Victorią Žilkow 28:27.

St. Maruszarz

CZESI POBILI ANGLIKÓW W MECZU I PO MECZU AWANTURY W SPOTKANIU HOKEJOWYM L. T. C. — BRIGHTON TIGERS (LONDYN)

LTC PRAGA — BRIGHTON TIGERS 5:4 (0:1, 2:1, 3:2)

Praga. W Pradze odbyło się w ub. czwartek spotkanie pomiędzy tegorocznym zwycięzcą Pucharu Spenglera LTC a czołową drużyną angielską Brighton Tigers. Spotkanie nie było prowadzone niezwykle ostro przez obie drużyny o czym najlepiej świadczy fakt że często na lodzie znajdowało się po trzech graczy z każdej drużyny. Gra stała na bardzo wysokim poziomie, przyczem w drużynie angielskiej na czoło wybijali się bramkarz Hutchinson, Poirier, Davies, Baker, Lee i Willnot.

Na ogół drużyna angielska była lepsza i zasługiwała na zwycięstwo. Drużyna LTC wystąpiła zasilona Kanadyjczykiem Buckną, który też w walnej mierze przyczynił się do odniesionego zwycięstwa. Buckna sam grając na obronie zdobył dwie bramki. Dalsze bramki dla LTC zdobyli Stibor Kus i Zabrodski. Bramki dla Tigers zdobyli Willmont, Lee i Baker.

Po meczu publiczność niezadowolona z ostrej gry Anglików jak też i słabego sędziego wtargnęła na boisko. Doszło do szeregu niemiłych incydentów.

CZECHOSŁOWACJA — BRIGHTON TIGES

7:3 (2:0, 2:2, 3:1)
Praga. Ostatni mecz drużyny angielskiej Brighton Tigers rozegrała z oficjalną drużyną Czechosłowacji w ub. piątek. Anglicy do spotkania tego wystąpili bez doskonałego bramkarza Hutchinsona którego zastąpił bez powodzenia rezerwowym bramkarz Richardsin.

Anglicy tym razem grali niezwykle fair, jednakowoż spotkanie tego sądząc z ich gry nie traktowali poważnie. Mecz chociaż dla oka był piękny nie stał na takim wysokim poziomie jak mecz dnia poprzedniego. Dla Czechosłowacji bramki zdobyli Kabranow 2, Zabrodski 2 Bouzek, Mizera i Picha po jednej. Dla drużyny Tigers bramki zdobyli Thorne 2 i Lee.

POJEDYNEK KULA-MANUSARZ NIE DOSZEDŁ DO SKUTKU

Kula nie przyjechał do Szklarskiej Poręby

STANISŁAW MARUSARZ ZWYCIĘŻA W KONKURSIE SKOKÓW W SZKLARSKIEJ PORĘBIE

Szklarska Poręba (tel. wł.). W ubiegłą niedzielę odbyło się przy udziale przedstawicieli władz i organizacji sportowych otwarcie skoczni w Szklarskiej Porębie. Piękna ta skocznia od-

budowana dzięki staraniom dyrektora uzdrowiska majora Dobrowolskiego jest wielką zdobyczą dla naszego narciarstwa. Po Krokwi jest to największy i najładniejszy obiekt tego rodzaju w Polsce.

W konkursie skoków miało dojść do sensacyjnego pojedynku między Staszdem Maruszarem i Janem Kulą. Niestety Kula nie zjawił się mimo zapowiedzi w Szklarskiej Porębie.

Oprócz Maruszarza startowało wielu zakopaniec, którzy uzyskali odległości zbliżone do rekordów skoczni, który wynosi 54 metry. Najdłuższy skok miał Maruszarz 52 metry. Niestety w chwili zamykania numeru komisja sędziowska nie ogłosiła jeszcze ostatecznej klasyfikacji.

Według obliczeń prowizorycznych pierwsze miejsce zajął Maruszarz skacząc 52 i 51; 2) Karpiel 49, 51; 3) Dawidek 47, 47; 4) Horodyński 36, 49; 5) Gąsienica 43, 44; 6) Wilczyński 43, 42; 7) Krzyżatowski 40, 43; 8) Lechowicz 40, 43; 9) Świerk Fr. 37, 45; 10) Komacki 37, 42.

Klasyfikacja ta nie jest ostateczna i po obliczeniu punktów ulegnie na niektórych pozycjach zmianie.

Kubica (RKS Batory) - w. ciężka

KIM JEST p. PAWŁOWSKI ?

KIEROWNIK SEKCJI HOKEJOWEJ CRACOVII ZDYSKWALIFIKOWANY DOŻYWOTNIE
SENSACYJNA UCHWAŁA PZHL

Kraków (tel. wł.). Z początkiem bieżącego sezonu zimowego zarząd PZHL widział się zmuszonym nałożyć karę jednoroczną dyskwalifikacji na b. członka swego zarządu p. Edwarda Pawłowskiego, za działanie przynoszące szkodę hokejowi polskiemu.

Z uwagi na fakt, iż p. E. Pawłowski był jednocześnie kierownikiem sekcji hokeja na lodzie K. S. Cracovia, a w pełnym uznaniu roli jaką odegrał K. S. Cracovia od zarania w dziejach polskiego sportu zarząd PZHL, by uniknąć w sprawie powyższej rozgłosu podał jej wynik jedynie najbliższej zainteresowa-

PIŁKARZE BIELSKA PRZY STOLE OBRAD

Bielsko. W ubiegłą niedzielę odbyło się w Bielsku doroczne Walne Zgromadzenie Podokręgu Bielskiego - Biała ŚL OZPN, na którym dokonano wyboru nowych władz. Do zarządu weszli: mgr. Hess — przewodniczący, mgr. Zarzycki i Steinhof — wiceprezisi, Pindel (przewodniczący WG i D. Kalinowski Zb. — sekretarz, Galus — skarbnik, Jacek — kapitan sportowy, Jarzebiński, Palaszek, Komuniecki i Bilik — członkowie.

ŚL OZPN reprezentowali przewodniczący WG i D oby. Wybieliński i kapitan sportowy Alfus. Ponadto w obradach wzięli udział — przewodniczący Pow. i Miejsk. Radcy WF i PW — dyr. Mamczyn, komendant Urzędu WF i PW ppor. Marek i z ramienia prasy (SPORT) Rymarz. Uprawnionych do głosowania było 16 klubów. Obrady stały się wysokim poziomem.

W końcowej fazie obrad doszło do szeregu ostrych wystąpień ob. Podla pod adresem ŚL OZPN oraz delegatów RKS Kopalnia Brzeszcz. RKS Bielsko w związku z ogłoszoną tabelą kl. A rundy jesiennej. Na ataki skierowane pod adresem prasy odpowiedział red. Rymarz.

STASIAK I OLEJNIK

WYKAZALI SŁABĄ FORMĘ
W MECZU HCP - ŁKS 5:11

STASIAK Z TRUDEM ZREMISOWAŁ
OLEJNIK NIEMIEJ WYGRAŁ

Poznań. Pierwsze spotkanie o Gruzynowe mistrzostwo Polski w boksie odbyło się w stolicy Wielkopolski między wicemistrzem okręgu drużyną HCP i ŁKS-em Łódź. Spragniona dobrego boksu publiczność poznańska, która w ilości 3000 zapełniła salę stołówek HCP zawiódła się nieco w swoich oczekiwaniach. Mecz stał na przeciętnym poziomie. Ani bokserzy ŁKS-u, ani HCP nie zaprezentowali zbyt wysokiego kunsztu i nadzwyczajnej formy. Jedynie Marcinkowski z ŁKS-u i Degorski z HCP byli bokserami zasługującymi na uznanie i wykazali bardzo dobrą formę. Bardzo słabo wypadł Stasiak w wadze muszej, który w niczym nie przypomina boksera, który w roku ub. zdobył tytuł mistrza Polski. Bardzo słabo walczył także Olejnik wykazujący kompletny brak kondycji.

Wyniki poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

Waga musza: Stasiak (ŁKS) z trudem jedynie uzyskał wynik remisowy w spotkaniu z Frackowiakiem (HCP). Począwszy od drugiej rundy przewagę miał Frackowiak, toteż werdykt sędziowski uważać można za krzywdzący dla boksera poznańskiego.

Waga kogucia: Pawlak (ŁKS)

Wydaje: Literatura Polska Katowice. Adres Redakcji: Katowice Sobieskiego 11 p. 24 tel. 33403-04. B — 20-184.

nym w drodze okólnika wewnętrznego.

I chociaż p. Pawłowski usunięty został od pełnienia jakichkolwiek odpowiedzialnych funkcji, to zarząd PZHL, milcząco tolerował istotny stan rzeczy polegający na faktycznym kierowaniu przez p. Pawłowskiego sekcję hokejową K. S. Cracovia.

Zarząd PZHL stwierdził jednakowoż na podstawie szeregu okoliczności, iż za kulisami polskiego hokeja działa jakaś siła, której należy na statusie fermentu, zamieszania i utrudnianiu prac zarządowi PZHL, oraz nawet poszczególnym okragom.

Nie mając przez pewien czas konkretnych dowodów zarząd PZHL spokojnie na nie oczekiwał.

W dniu 7 stycznia otrzymał prezes PZHL telefoniczne zapytanie od prezesa PZHL, w Łodzi p. Langego, czy prawda jest, iż tak ŁKS, za udział w mistrzostwach okręgu łódzkiego zawodnika Czyżewskiego, jak W. K. S. Legia — Warszawa, za udział zawodnika Dolewskiego, ma ją w konsekwencji zostać zdykwalifikowane i niedopuszczone do udziału w puli półfinałowej mistrzostw Polski.

Ponieważ wiadomość powyższa nie odpowiadała prawdzie, prezes PZHL zapytał skąd wiadomość ta pochodzi. I otrzymał odpowiedź, iż poprzedniego dnia podał ją telefonicznie do lokalu ŁKS. p. Pawłowski, odebrał p. Król Wł. zawodnik ŁKS.

W związku z osobą p. E. Pawłowskiego i jego działalnością w sporcie polskim wpłynęły ostatnio do zarządu PZHL pewne dowody rzucające właściwe światło na wartość p. Pawłowskiego Ponadto zaś:

1) Zarząd PZHL otrzymał 6-go grudnia ub. r. od zarządu KOZHL, w piśmie Nr. 42-46 wykaz sędziów hokejowych działających na terenie okręgu. W wykazie tym pod L. 3 znajdują się dane odnoszące się do p. E. Pawłowskiego.

P. Pawłowski Edward urodzony 5. V. 1905 we Lwowie. kupiec.

adres Kraków, ul. Łocowska 52 m. 6, tel. 575-10. od lutego 1932 lwowski OZHL. sędzia okręgowy, zaś od 1934 sędzia związkowy, do roku 1939 czynny we Lwowie, od 1945 w Krakowie”...

2) Natomiast w dniu 8 stycznia br. otrzymał zarząd PZHL pismo z datą Siemianowice 8. I. 1947 od p. Wacława Kuchara, kapitana sportowego PZHL, i wieloletniego sędziego międzynarodowego następującej treści:

„Stwierdzam, że Pawłowski Edward, dawny kierownik sekcji hokeja na lodzie K. S. Cracovia nie był ani sędzią związkowym ani okręgowym w hokeju na lodzie. Wiadomym mi jest natomiast, że p. Edward Pawłowski podówczas członek L. K. S. Czarni sędziował na terenie Lwowa mecze międzyszkolne w hokeju na lodzie nie posiadając stopnia sędziowskiego PZHL.

3) Również w dniu 8 stycznia br. otrzymał zarząd PZHL pismo z datą Siemianowice 8. I. 1947 r. podpisane przez prof. Zenona Paruszewskiego b. kapitana sportowego PZHL, i sędziego międzynarodowego, następującej treści:

„Wiadomo mi jest, że w kadencji zarządu PZHL 1937-38 — p. Edward Pawłowski, ówczesny członek KS. Czarni we Lwowie, został zdykwalifikowany doży-

wotnio przez wyż. wym. zarząd PZHL.

„Fakt ten potwierdzić może obecny prezes warsz. OZHL — p. Stefan Glinka, oraz pp. red. Przeglądu Sportowego — Tadeusz Maliszewski, i b. skarbnik zarządu PZHL p. Laskowski J.”

Z powyższych ustaleń, oraz szeregu innych spraw które Zarząd P.Z.H.L. nie widzi celu już poruszać, wynika, że:

1) P. Edward Pawłowski świadomie wprowadził w błąd zarząd O.K.Z.H.L. i zarząd P.Z.H.L., po dając się za sędziego w hokeju na lodzie, którym nigdy nie był.

2) Edward Pawłowski zataił przed władzami P.Z.H.L. oraz władzami KS. Cracovii fakt, iż w sezonie 1937-38 został dożywotnio zdykwalifikowany przez P.Z.H.L.

W związku z tym zarząd P.Z.H.L., na posiedzeniu w dniu 9 stycznia br. stwierdza, iż:

1) Nałożona na p. Edwarda Pawłowskiego przez zarząd P.Z.H.L. w sezonie 1937-38 kara dyskwalifikacji dożywotniej nie została uchylona, a więc pozostaje nadal w mocy

2) P. Edward Pawłowski swym dotychczasowym postępowaniem na terenie sportu wykazał, iż działa na szkodę hokeja polskiego i stwierdził w ten sposób słusność nałożonej na niego w roku 1937-38 kary dożywotniej dyskwalifikacji.

AZS WARSZAWA MISTRZEM POLSKI W SIATKÓWCE ŻEŃSKIEJ

OBRONCA TYTUŁU WARTA POZNAŃ
NIE STAWIŁ SIĘ W SOPOCIE

Sopot. (tel.) W ub. piątek, sobotę i niedzielę odbyły się w Sopocie na hali gimnazjum kupieckiego drugie po wojnie mistrzostwa Polski w siatkówce żeńskiej. Na starcie stanęło 8 drużyn. Zeszłoroczny mistrz Polski Warta nie bronił zdobytego tytułu i w Sopocie się nie zjawił.

Mistrzostwa wykazywały na ogół poprawę poziomu u poszczególnych drużyn. Zawody wzbudziły w sportowo wyrobionym Sopocie wielkie zainteresowanie i hala każdego dnia wypełniona była po brzegi.

Mistrzostwo Polski zdobyły warszawskie akademickie od lat produkujące w kraju w tej dziedzinie sportu. Na drugim miejscu uplasowała się Wisła, która w spotkaniu finałowym z AZS-em przegrała po zaciętej trzechsetowej walce.

Biorące udział w mistrzostwach drużyny podzielone zostały na dwie grupy w których przeprowadzone rozgrywki kwalifikacyjne. Dwie najlepsze z każdej grupy weszły do finału, a reszta walczyła o dalsze miejsce.

W grupie I znalazły się: Wisła Kraków, Pomorzanie Toruń, HKS Łódź i Radomskie Koło Sportowe.

W grupie II: AZS Warszawa, Lublinianka, Lechia Gdańsk i KKS Olsztyn.

Poszczególne dni rozgrywek przyniosły następujące rezultaty.

Piątek:

GRUPA I
KKS Pomorzanie — HKS Łódź 2:0 (15:13, 15:12). Wisła Kraków — RKS Radom 2:0 (15:3, 15:11).

GRUPA II
Lechia Gdańsk — KKS Olsztyn 2:0 (18:16, 15:1). AZS Warszawa — Lublinianka 2:1 (15:4, 8:15, 15:13).

Sobota.

GRUPA I
RKS — HKS 2:1 (15:8, 8:15, 15:13). Wisła — Pomorzanie 2:1 (10:15, 15:9, 15:8). Wisła — HKS 2:0 (15:3, 15:5). Pomorzanie — RKS 2:0 (15:9, 15:10).

W grupie I na pierwszym miejscu uplasowała się w rozgrywkach eliminacyjnych drużyna Wisła krakowska z 3-ma punktami i stosunkiem setów 6:1. 3) Pomorzanie 2 pkt — 5:2, 4) RKS Radom 1 pkt. — 2:5, 4) HKS o pkt 1-6.

GRUPA II
AZS — KKS 2:0 (15:0, 15:2). Lublinianka — Lechia 2:0 (15:2, 15:13). Lublinianka — KKS Olsztyn 2:0 (15:7, 15:11). AZS Lechia 2:0 (15:4, 15:5).

W grupie II pierwsze miejsce zajął AZS Warszawa 3 pkt — 6:1, 2) Lublinianka 2 pkt — 5:2, 3) Lechia 1 pkt — 2:3, 4) KKS Olsztyn o pkt. 0:6.

W niedzielę odbyły się spotkania finałowe w których zmierzyły się Wisła z Lublinianką i AZS z Pomorzaniem, oraz w decydującym spotkaniu AZS z Wisłą. Wyniki spotkań kwalifikacyjnych w odniesieniu do tych drużyn, które grały w grupach eliminacyjnych ze sobą i znalazły się w finałach zostały zaliczone.

W pierwszym spotkaniu zmierzyły się Wisła — Lublinianka 2:0 (15:10, 15:10).

Gra była wyrównana. Wisła w decydujących momentach dzięki doskonałemu ściganiu Jelonekowej i Dittkowskiej zdobyła zapewnić sobie zwycięstwo.

HKS — LECHIA 2:1 (7:15, 15:7, 16:14).

W meczu o 5-8 miejsce najsympatyczniejszą drużyną mistrzostw Hancerski Klub Sportowy z Łodzi wygrał po zaciętej walce z Lechią.

AZS — POMORZANIN 2:0 (15:11, 15:4).

W drugim meczu puli finałowej siatkarki AZS-u pokonały z łatwością mistrza Pomorza.

RADOMSKI KLUB SPORTOWY — LECHIA GDAŃSK 2:0 (15:3, 15:2).

RKS — KKS OLSZTYN 2:0 (15:0, 15:7).

HKS ŁÓDŹ — KKS OLSZTYN 2:1 (15:4, 13:15, 15:6).

POMORZANIN TORUŃ — LUBLINIANKA 2:1 (15:12, 12:15, 15:2).

W meczu o 3 i 4 miejsce Pomorzanie pokonały Lubliniankę. Po wyrównanej i zaciętej grze w pierwszych dwóch setach w trzecim Lublinianka załamano się oddając go prawie bez walki.

AZS WARSZAWA — WISŁA KRAKÓW 2:1 (15:9, 14:16, 15:13).

W decydującej walce o tytuł zmierzyły się drużyny AZS-u i Wisły. Do spotkania tego drużyny wystąpiły w następujących składach:

AZS: Pruszczyńska, Wercicka, Brogulska, Jaźnicka-Karnec-

DOSKONAŁE WYNIKI

PŁYWAKOW ŚLĄSKICH
NA ELIMINACJACH W BYTOMIU

PRZED MECZEM ŚLĄSK — POZNAŃ

Bytom. W ub. niedzielę odbyły się na krytej pływalni w Bytomiu eliminacyjne zawody pływackie przed meczem Poznań — Śląsk, które odbędą się w Poznaniu 26 bm. W eliminacjach wzięli udział prawie wszyscy najlepsi pływacy Śląska. Zawody stały na dobrym poziomie. Wysoką klasę wykazali znów Ramola i Zemyr z Polonii Bydgoskiej, którzy uzyskali na swoich dystansach najlepsze powojenne wyniki, Ramola na 200 mtr. stylem dowolnym osiągnął czas 2:33.1 min. (rekord Polski należy do Bocheńskiego 2:21 min.). Zemyr zaś na 100 mtr. na wznak 1:18.3 min. (rekord Polski należy do Karliczka 1:14.8 min.).

Szczegółowe wyniki były następujące:

200 mtr. stylem dowolnym panów: 1) Ramola (Polonia-Bytom) 2:33.1 min. 2) Papes (Polonia-Bytom) 2:42 min. 3) Dłucik (Giszowiec) 2:57.6 min. 4) Blehm (BBTS) 3:10.5 min. II-ga seria: 1) Kahuza (Pogoń Katowice) 2:43.4, 2) Gadzikiewicz (Polonia Bytom) 2:48.8, 3) Piątek (Giszowiec) 3:07 min.

100 mtr. stylem na wznak: 1) Zemyr (Polonia Bytom) 1:18.3, 2) Was (Pogoń Katowice) 1:18.4, 3) Langer (Piast Gliwice) 1:24.4 min.

100 mtr. stylem na wznak juniorów: 1) Franczuk (Polonia Bytom) 1:34, 2) Piwko (Pogoń Katowice) 1:38.

100 mtr. stylem dowolnym: I-sza seria: 1) Nogaj (Pogoń Katowice) 1:10.1, 2) Grabek (Siemianowiczanka) 1:12.4, 3) Dłucik (Giszowiec) 1:16.4, 4) Dudkowiak (Pogoń Katowice) 1:17.4. II-ga seria: 1) Ramola (Polonia Bytom) 1:07.3, 2) Piątek (Giszowiec) 1:18.2, 3) Blehm (BBTS) 1:23.3.

100 mtr. stylem dowolnym panów: I-sza seria: 1) Kubecki (Siemianowiczanka) 1:17.7, 2) Ramola (Polonia Bytom) 1:23, 3) Rechlik (Polonia Bytom) 1:33 min. II-ga seria: 1) Chachuza (Giszowiec) 1:17.2, 2) Kalinowski (Giszowiec) 1:21.2, 3) Gremłowski (Polonia Bytom) 1:38.4 min.

66 mtr. stylem dowolnym panów: I-sza seria: 1) Grabek (Siemianowiczanka) 42.4, 2) Was (Pogoń Katowice) 43.3, 3) Papes (Polonia Bytom) 45 min. 4) Piątek (Giszowiec) 45.7 min. II-ga seria: 1) Ramola (Polonia Bytom) 41.6, 2) Nogaj (Pogoń Katowice) 43.1, 3) Dłucik (Giszowiec) 43.5, 4) Klimko (Polonia Bytom) 44.9.

100 mtr. na wznak panów: 1) Kokotowa (Pogoń Katowice) 1:42, 2) Szymkówna (BBTS) 1:45, 3) Nehłówna (Pogoń Katowice) 1:45.4, 4) Liszke (Piast Gliwice) 1:47 min.

Na zakończenie odbyły się zawody w piłce wodnej pomiędzy Bytomiem a Katowicami.

Bytom był reprezentowany w całości przez Polonię, Katowice zaś przez Pogoń. Te dwa kluby miały ze sobą stare porachunki. Ubiegłego roku grali ze sobą dwa razy. Raz wygrała Pogoń drugi zaś raz Polonia.

Po ładnej, zaciętej i emocjonującej grze wygrał Bytom w stosunku 2:1 (0:0). Bramki dla Bytomia zdobyli: Klimko i Zemyr, dla Katowic Dudkowiak.

Katowice. (RAD) Po ostatniej niedzieli rozgrywek o puchar Zjednoczenia Przemysłu Metali Nieżelaznych (ZPMN) tabela pierwszej i drugiej grupy przedstawia się następująco:

GRUPA I-SZA

1) Walcownia Dziedzice 1 2 3:1
2) Baldon Katowice 2 2 13:2
3) HKS Szopienice 1 2 3:1
4) Siemianowiczanka 1 0 1:5
5) HKS Katowice II 1 0 0:12

GRUPA II-GA

1) RKS Łągowie 2 4 4:2
2) RKS Batory 1 2 3:1
3) Huta Pokój N. Bytom 2 2 4:3
4) Polonia Plekary 1 0 1:3
5) TS Orzeł Brzeziny Śl. 2 0 2:5

Legia Warszawa — ŁKS ŁÓDŹ 0:2 (0:1, 0:1, 0:0).

Warszawa. Rewanżowe spotkanie między warszawską Legią i łódzkim ŁKS-em wzbudziło w całej Polsce znaczne zainteresowanie. Zeszłoroczny wicemistrz Polski odniósł w Łodzi niezbity przekonujący zwycięstwo. Na ogół spodziewano się, że Legia u siebie w domu potrafi nadrobić utratę jednej bramki w pierwszym spotkaniu i wygra ew. spotkanie w takim stosunku, który zapewni jej wejście do finału. Tymczasem w Warszawie ŁKS odniósł bardziej przekonujące zwycięstwo jak na własnym lodowisku.

Legia zagrała tym razem bardzo słabo: najlepszym jej graczem był Dolewski, który jednak sam nie potrafił wygrać meczu z zespołem wyrównanym i mającym mniej słabych punktów niż jego drużyna.

ŁKS miał swoich najlepszych graczy w bramkarzu Makutynowiczu, który obronił szereg niebezpiecznych strzałów, oraz w Czyżewskim i Król. Obrona Werner, Metternich była twarda i trudna do przejścia. Szkoła jedynie że obydwa zagraли brutalnie.

Do meczu powyższego drużyny wystąpiły w następujących składach.

ŁKS: Makutynowicz, Werner, Metternich, Czyżewski, Kelm, Głowacki Stanisławski, Lapiński.

Legia: Przeczdzicki Il. Bielawski Czarnik, Kopczyński, Dolewski, Świcz, Ślusarczyk, Naciągacz.

Pierwsze minuty upływały przy nieciekawej grze, która nie przyniosła wyraźnej przewagi żadnej z drużyn. Na jedną minutę przed końcem tercji ŁKS zdobył prowadzenie ze strzału Króla.

W drugiej tercji Legia poniekąd przeważała i Dolewski przeprowadził szereg groźnych wypadów strzały jego jednak stają się lupo Makutynowicza ŁKS przez Czyżewskiego zdołał w tej części gry zdobyć jeszcze jedną bramkę.

W ostatniej tercji gra stała się bardzo nierówna ŁKS dążył do utrzymania wyniku i obrona jego zgrzywała brutalnie tak Werner jak i Metternich często emigrowali za bandę na minuty karne.

W sumie uważać można zwycięstwo ŁKS za zasłużone, ponieważ przedstawiał drużynę lepiej zgraną i bardziej wyrównaną. W Legii zawładł tym razem Świczar na którym rwało się szereg akcji. Mecz prowadził doskonale Wacław Kuchar i mgr. Trytko. Widzów około 2000.

JOE LOUIS OSM RUND WALKI NASZEGO STULECIA ZWYCIĘŻAM JIMA BRADDOCKA I ZDOBYWAM UPRAŻNIANY TYTUŁ

JESZCZE przed moją walką z Pastorem, gdy Li-ga Antyhitlerowska ostrzegła Mike Jacoba, że zbokotuje spotkanie Maxa Schmelinga z Jamesem J. Braddockiem, moje szanse zaatakowania tytułu mistrza polskiego były co najmniej wątpliwe.

O tym tytule marzyłem od chwili, gdy przeszedłem na zawodowstwo. Byłbym najszcześniejszym chyba chłopcem w Ameryce, gdybym został championem świata w wadze ciężkiej. Już od dłuższego czasu moi towarzysze nazywali mnie „Champem” (Czemp). Chciałem właśnie, by ten przydomek stał się prawdą.

Na początku lutego 1937 roku dowiedziałem się, że to co nazywano „walką stulecia” przystępuje się w czerwcu w Chicago. W tym czasie organizatorzy z Madison Square Garden ciągle jeszcze twierdzili, że kontrakt ich na walkę Braddock — Schmeling na 3 czerwca w Long Island przeszkodzi mi w spotkaniu się z Braddockiem w czerwcu. Wierzyłem jednak, że moi menażerowie jakoś wykreślą wszystko pomyślnie i tak też się stało.

Ostatecznie usunięto prawne przeszkody, i droga była wolna do meczu z Braddockiem. Miał on odbyć się 22 czerwca w Comiskey — Park w Chicago. Blackburn przypomniał mi, że to było właśnie „TO”, ta ogromna szansa, na którą czekaliśmy. Należało być bardziej niż kiedykolwiek przed tym gotowym.

NA POCZĄTKU maja pojechaliśmy do Kenoshi do obozu treningowego. Pamiętam, jak 13 maja w 23-letnią rocznicę moich urodzin mój kucharz Bill Bottoms z Chicago upiekł mi wspaniały urodzinowy tort. Bottoms gotował doskonale zawsze, ale tym razem było to coś specjalnego. Dlatego zjadłem dwie porcje tortu i lodów. Wiedziałem, że mi to dobrze zrobi. Musiałem przecież trenować dziennie 10 mil i nie chciałem być słabym.

Ważylem 202 funty, gdy dostaliśmy się do obozu. Dosłaliśmy do przekonania z Blackburnem, że waga około 100 kg będzie najodpowiedniejsza. Nasz program obozowy był ścisły. Każdy brał trening na serio. Wstawaliśmy codziennie o 5-tej godzinie rano. Po tym bieglem od 8 do 10 mil na szosie z Blackburnem i Cralem Nelsonem, moim przybocznym strażnikiem, jadącymi samochodem. Po powrocie do domu, spałem zwykle do 10,30. Następnym punktem programu było śniadanie, za witerację sok pomarańczowy, sławki, kotlety o smaku, czasem kawę. Piłem masę wody. Po posiłku wypoczywałem do południa. Wczesnym popołudniem szliśmy na ring na świeżym powietrzu, rozpoczynaliśmy treningi bokserskie o 2-giej godzinie. Po ćwiczeniach trenowałem na worku i odbywałem treningi gimnastyczne. Potem siedział pod tuszem.

O 5-tej punktualnie jedliśmy obiad — mięso, świeże ryby, jarzyny i lody śmietankowe. Po tym znowu odpoczywałem. Później graliśmy w karty albo w badminton. Ale już o 9-tej padał sygnał, „zgasić światła” i wszystko szło do łóżka.

Naszym sparmatowi płaciliśmy w tym czasie 25 dolarów za rundę. Ale też zdobywali swe pieniądze ciężko. Nie było wtedy zabawy na ringu. Wszyscy oni byli dobrzy, twardymi chłopcami.

R. K. S. WALKA MAKOSZOWY — R. K. S. LUDWIK MIKULCZYCE 3:2 (3:0)

Makoszewy. W spotkaniu towarzyskim Walka Makoszewy odniosła zwycięstwo nad R. K. S. Ludwik Mikulcycz 3:2.

Bramki dla Walki zdobyli: W. Konek, Wiergołik i Kasperek.

Właśnie z nim chciałem trenować, ponieważ także na treningu bokser nie powinien ani prosić, ani dawać żadnego pardonu.

PLANOWALIŚMY 19 treningów bokserkich. Poza tym ćwiczenia i bieg szosowy codziennie. Ni-gdy też tego nie zaniedbałem. Jeszcze przed obozem w Kanosh ćwiczyłem biegi w Stevensville. Dwa tygodnie, spędzone tam, „ściągnęły mnie” do 202 funtów i nie miałem już daleko do przepisowej wagi: 200 funtów.

W pierwszym treningu przeszedłem 5 szybkich rund z pięcioma sparmatami, każdy po jednej rundzie. Pracowałem nad ciosami z lewej w szcękę blokowaniem i uderzeniami prawą. W ostatniej rundzie mój sparmat Harris, który ważył 260 funtów, zaatakował tak jakby próbował mnie znokautować. Stawilem czoło szarży twardą lewą, zachwiał się, ale zamierzał ruszyć znowu do ataku. Blackburn jednak ogłosił koniec rundy.

Tuż za naszym obozem w Kanosh znajdował się fabryka materaców Simmonsa. Wiele razy w moich snach widziałem, jak Braddock osuwa się na jeden z tych materaców, zwanych „wypoczynkiem dla piękności”. Po moim ciosie prawa.

WRESZCIE nadszedł ranek 22 czerwca i pojechaliśmy do Chicago dla zwalzenia. Prawie 50.000 widzów zapelnili tego wieczoru Comiskey Park. Braddock był popularnym championem i ja sam bardzo go lubiłem, ale mistrzostwo świata w wadze ciężkiej było wtedy stawka, więc...

Miała to być pierwsza walka o tytuł mistrza w Chicago od 10-ciu lat. We wrześniu 1927 roku Gene Tunney ryzykował swój tytuł mistrza w spotkaniu z ex-championem i zwycięzcą Jack Dempseyem. Była to straszliwa walka z „długim liczeniem”, i z Tunneyem na deskach i Dempseyem stojącym nad nim.

Kibice ciągle jeszcze mówili o tej walce, o walce, która była jedną z najgorszych w historii ringu. Czy też mój mecz będzie taki sam? Muszę pamiętać, by nie robić żadnych błędów i nie łamać żadnych zasad. Było dla mnie jasnym, że czołwiek walczy o to co lubi i co chce utrzymać. Wyobrażałem sobie, że będzie to ciężka walka, ale byłam

WMKS - 3-CIA DRUŻYNA ŚLĄSKA W ROZGRYWKACH O WEJŚCIE DO LIGI MILICJANCI ROZGROMILI W REW. MECZU POLONIĘ Z PIEKAR 5:1 (4:0)

Katowice Na boisku w Katowicach rozegrane zostało w niedzielę rewanżowe spotkanie kwalifikacyjne o reprezentowanie Śląska w walkach o wejście do Ligi pomiędzy katowickim WMKS-em a Polonią z Piekarami.

Jak wiadomo, pierwsze spotkanie tych dwóch drużyn rozegrane na boisku w Piekarach zakończyło się wynikiem remisowym 3:3. Tym razem zwycięstwo uśmiechnęło się milicjantom katowickim, którzy rozgromili swego przeciwnika w stosunku 5:1, kwalifikując się tym samym do rozgrywek o wejście do ligi, które rozpoczynają się w pierwszych dniach kwietnia.

Tak więc w rozgrywkach o wejście do Ligi Śląsk reprezentowany będzie przez AKS z Chorzowa, kop. Rymer i WMKS Katowice.

Przy wyrównanej, na ogół grze WMKS zdobył w pierwszej części cztery bramki. W tym okresie gry Polonia zagrała bardzo dobrze w polu, jednak atak jej zawodników stał się pod bramką. Po zmianie pola Polonia posiadała nawet miejscami lekką przewagę. Wina za taką wysoką porażkę przypisać należy w pierwszym rzędzie słabo w tym dniu grającemu bramkarzowi z Polonii piekarskiej, z drugiej zaś

gotowy dać z siebie wszystko. Myślałem o tym, gdy szliśmy ku ringowi. „Chappie” udzielił mi wskazówek już w garderobie i na ringu zajął się przede wszystkim rękawicami, masażem moich ramion, karku i dogładnięciem, czy wszystko jest w porządku.

Blackburn ostrzegł mnie, że Braddock jest dobrym bokserem i dobrze trafia. „Chappie” jak zawsze miał rację. Powiedział mi:

„Pilnuj się Joe! On będzie starał się „wypunktować” Ciebie. Nie pozwól mu. Bądź gotów, gdy odśloni się pamiętały, że mamy zabrać tytuł do domu”.

PRZYRKŁEM Blackburnowi, że będę walczył przez cały czas. Wtem odezwał się gong i posunąłem się ku środkowi ringu.

Braddock musiał chyba wyobrazić sobie, że ciągle jeszcze jestem „suckerem” jeżeli chodzi o moją pracę, ponieważ po kilku sekundach wyrzucił do uderzenia właśnie prawą rękę. Uchyliłem się w sam czas i skontrowałem lewą w szcękę. Braddock cofnął się o krok do tyłu, ale w mgnieniu oka znowu ruszył do przodu i wymierzył jeszcze raz uderzenie prawą, i znowu... chybił.

Wreszcie uplasowałem „ładną prawą”. Braddock odpowiedział błyskawicznie. Trafił mnie w szcękę i u-padłem. Skoczyłem na nogi, nim sędzia zdążył powiedzieć „raz”. Braddock zatakował gradem prawych i lewych, przypierając mnie do sznurów. Rozległ się gong.

W drugiej rundzie Jim ruszył szybko znowu. Przypuszczałem myślał, że jestem oszołomiony. Przypuścił nowy atak w kierunku mojej głowy i korpusu. Ale gdy minęła po trzeciej rundzie zobaczyłem „dziurę” i uderzyłem prawą. Poprawiłem dwa małe lewy i znowu prawą. Braddock zaczął słabnąć, jednak nacięrał odważnie, zadając dzięki ciosy.

Przejąłem prowadzenie w trzeciej rundzie, trafiając Braddocka silnymi szcękowymi. Potem „rąbałem” go w głowę dwukrotnie prawą. Jim, jakby otrząsnął ciosy i odpowiedział prawą w okolicę mego serca. Startowałem znowu do natarcia lewymi. Jeden cios rozciął Braddockowi wargę. Zaczął krwawić. Tuż przed czwartą rundą udało mi się ułokować jeszcze jedno dobre uderzenie prawą. Ale „czemp” nie podawał się.

Jeszcze ciągle w nastroju walecznym, Braddock runął na mnie w piątą. Jego lewa wyładowała na moim nosie, puszczając krew. Odpierałem jego ataki lewymi. Zastanawiałem się jednak bezbłędnie, że nie mo-

BAILDON-HKS 13:3 REPR. ŚLĄSKA w W. CIĘŻKIEJ FIGIEL W SŁABEJ FORMIE

Katowice W ubiegłą sobotę 11. 1. 47 odbył się mecz bokserki w „Domu Kultury” „Huty Baildon”, o drużynowe mistrzostwo Śląska w klasie B grupy I-szej.

Wynik: techniczne spotkanie. Waga musza Fojt Rudolf (B) wygrał przez 5 o (brak przeciwnika).

Waga kogucia Chmiel Franciszek (B) oddał punkty z powodu nadwagi Zagradkemu Maksymowi (Sz.) W towarzyskim spotkaniu wygrywa Chmiel.

Waga piórkowa Hutka Emanuel (B) wygrał z powodu nadwagi Lor-

ca Jerzego (Sz) w spotkaniu towarzyskim wygrywa Hutka (B) przez poddanie się Lorca (Sz.)

Waga lekka: Strzoda Sylw. (B) pokonał Górnicki (Sz.)

Waga p. średnia Pawliczek Alojzy (B) wygrał wysoko na punkty z Plewnickim (Sz.)

Waga średnia: Gajos Bronisław (B) wygrał przez k. o. z Urbańskim (Sz.)

Waga p. ciężka Badura Karol (B) wypunktował Strzewiczka (Sz.)

Waga ciężka: Figiel Henryk (B) zremisował z dobrze zapowiadającym się Palionem Józefem (Sz.)

głem uzyskać trafienia prawą w całej rundzie.

Nastąpiła szósta runda i Braddock znowu ruszył do ataku, rozpoczynając z rozmachem prawą. Nie trafił. Kontrowałem twardymi uderzeniami w szcękę. Potem puściłem kilka prawych. Zauważyłem nagle, że z rozciągniętej lewej brwi Braddocka plynie krew.

I w siódmej Braddock znowu wyszedł pierwszy do walki. Trafił mnie lekko lewą. Rewanżowałem się ciosami z prawej „Czemp” jeszcze ciągle okazywał chęć do zwarcia, ale można już było zorientować się, że wyraźnie słabł. Mimo to przez całą siódmą, ożywił go dalej „duch niepoddawania się”.

Gdy nadeszła ósma runda, Braddock siedł do walki na chwileczkę się nogach, próbując jednak za wszelką cenę uratować swój, tak drogie okupiony tytuł „Glasną” mnie kilkoma prawymi i lewymi. Wtem, w ułamku sekundy, gdy opuścił swą gardę, ujrzałem **MOJA WIELKA SZANSE**. Zebrałem się w sobie i całą wagą mego ciała z rozmachem zadałem cios prawą. Uderzenie wyładowało z głuchym trzaskiem na szczękę „Czempa”. **RUNAJ TWARZĄ NA ZIEMIĘ**. Sędzia Thomas wiedział, nim nawet zaczął liczyć, że to był KONIEC.

Braddock był jednym z najsilniejszych przeciwników, z którymi kiedykolwiek zmierzyłem się. Nie chciałem go masakrować więcej, niż potrzeba. Dlatego wolałem się nastawić i raczej czekać na okazję do jednego, kończącego uderzenia.

Byłem naturalnie ogromnie dumny ze zdobycia mistrzostwa świata. Widziałem jak przyjaciele święcili mój triumf, ale coś wewnątrz mówiło mi, że nie będę mógł czuć się jak prawdziwy mistrz, dopóki nie rozprawię się z Maxem Schmelingiem.

LECHIA 3-CIM FINALISTA MISTRZOSTW HOKEJOWYCH POLSKI PO ZWYCIĘSTWIE NAD TORUNSKIM POMORZANINEM 1:0

POMORZANIN — LECHIA 0:1 (0:0, 0:1, 0:0)

Poznań, (tel. wł.) Decydujące zawody o wejście do finałowych tegorocznych mistrzostw Polski w hokeju pomiędzy Pomorzaniem z Torunia i Lechią z Poznania niebawem zaintereso-

wanie. Zawodom przyglądało się około 3.000 widzów. Mecz odbył się w ciężkich warunkach atmosferycznych, w ciągu nocy padał obfity śnieg. Zawody rozpoczęły się ze znacznym opóźnieniem, gdyż musiano zmieniać grubą warstwę śniegu a ponadto oczekiwano też bezskutecznie przybycia wyznaczonych przez PZHL sędziów z Krakowa.

Za zgodą obydwu drużyn zawody prowadził ob. Kowalski z Torunia i Paczkowski z Poznania.

Przyznać trzeba że zwycięstwo Lechii było zasłużone i wypaść mogła nawet wyżej, gdyby brak dyspozycji strażakowej w ataku Lechii, która jako całość zespołowo grała lepiej od swego przeciwnika przez 2 trzecie mecze miała więcej z gry. — W Pomorzanie najlepszym i jedynym wartościowym zawodnikiem był Osmański, tak że Lechia wystarczyć zablokować jedynie tego gracza, aby unicestwić wszystkie akcje Pomorzana.

Składy drużyn (Pomorzanie): Krak, Wilczyński, Zieliński, Głowiński, Osmański, Kucharski, Dybowski, Hofmotl, Hejnowicz, Hirs, Garstecki.

Lechia wystąpiła w swym normalnym składzie z Kasparkiem w obronie, jedynie bez Urbańskiego Zenona i Lewandowskiego.

W pierwszej tercji gra wybitnie nerwowa, ze zmiennymi atakami obydwu drużyn. W drugiej tercji po wypadzie Kasparka w

GROBLE (Kraków) — PARTYZANT (Kielce) 10:6

Kraków, (tel. wł.) W Krakowie odbyło się spotkanie bokserkie pomiędzy Groblami a Partyzantem z Kielce. Zasiadające zwycięstwo odniosły Groble w stosunku 10:6.

Zawody stały na b. niskim poziomie. Wyniki techniczne meczu przedstawiały się następująco:

Waga papierowa: Janicki (G) po bliźniaczej walce dnia przegrał Czwartosza (P).

Waga musza: Nowacki (G) prze-

JANEK WALCZAK MIAŁ WIELKĄ SZANSE ZOSTAĆ MISTRZEM FRANCJI W. POŁSREDNIEJ ALE PRZEGRAL Z VILLEMAINEM

Paryż, (tel. wł.) W ub. środę 8 bm. w Pałacu Sportowym w Paryżu odbyło się spotkanie bokserkie o tytuł mistrza Francji w wadze półśredniej pomiędzy mistrzem Francji Robertem Villemainem a Polakiem Janem Walczakiem. W spotkaniu tym Villemain bronił swego mistrzowskiego tytułu.

W obecności 15.000 widzów Villemain pokonał na punkty Polaka, po 12-rundowej walce.

Walczak prowadził na punkty do

CERDAN WALCZY Z HAWKINSEM O MISTRZOSTWO EUROPY

Paryż, (obsł. własna) Francuska Federacja Bokserka otrzymała w dniu 3 bm. telegram od oficjalnych czynników bokserkich Anglii o odwołanie spotkania Cerdan — Hawkins o tytuł mistrza Europy w wadze średniej.

Spotkanie odbędzie się dnia 19 bm. przypuszczalnie w Palais de Exposition w Paryżu.

Opinia sportowa Francji spodziewa się na ogół łatwego zwycięstwa mistrza Francji. Jako mistrz Europy Cerdan uda się powtórnie do USA by walczyć o tytuł mistrza świata.

SZERMIERZE W.P. WYJECHALI DO BADEN-BADEN

Warszawa. W sobotę wyjechała z Warszawy do Baden - Baden szermiercza reprezentacja WP na międzynarodowe mistrzostwa szermiercze które rozpoczynają się 14 bm.

Skład drużyny polskiej przedstawia się następująco: mjr. Szempliński, mjr. Brzeziński, por. Fokt, por. Banaś, por. Nawrocki i chorąży Buczak. Kapitanem drużyny jest mjr.

Brzeziński, kierownikiem ekspedycji zaś — mjr. Gęsiór.

W mistrzostwach wezmą udział następujące państwa: Francja, Anglia, USA, Czechosłowacja, Belgia, Holandia, Norwegia, Luxemburg, Grecja i Dania.

Po mistrzostwach przewidziany jest start drużyny polskiej we Francji, w Paryżu.

trzeciej rundy, w której Villemain rozkwałił mu dawną ranę na prawym policzku. Ciągłe chronienie kontuzjowanego miejsca, odebrało Walczakowi w dalszej walce szansę na zwycięstwo.

Robert Villemain karierę swoją rozpoczął jako amator z doskonałymi wynikami. Na stoczonych w okresie amatorskiego 113 walk, jedynie 8 przegrał i 10 zremisował, wszystkie pozostałe zakończyły się zwycięstwem.

Po przejściu na zawodowstwo w roku 1944 Villemain do roku 1946 rozstrzygnął 17 spotkań nie przegrywając ani jednego.

Jan Walczak jest jak wiadomo Polakiem z Wychodźstwa z Neuchâtes-Mines. Jego błyskotliwa kariera bokserka rozpoczęła się w roku 1943. Na stoczonych do dnia dzisiejszego 36 walk, 29 z nich wygrał, 2 zremisował i 5 przegrał. Do 46 roku na stoczonych 26 spotkaniach nie przegrał ani jednego przegrano. Dopiero w 46 roku przegrał dwa razy z Kouidri i raz z Danahar. Obecnie Walczak nie znajdował się w zbyt dobrej formie, toteż jego porażka nie stanowiła wielkiej niespodzianki dla Polaków we Francji.

Po zwycięstwie nad Walczakiem, Villemain spotka się z mistrzem Anglii Erne Roderickiem w walce o tytuł mistrza Europy.

W ostatniej tercji gra była zbyt ostra. Osmański z Pomorzania wystawiony został na 10 minut a Dybowski na 5 minut.

LECHIA — PARTYZANT Bydgoszcz 5:1 (2:0, 2:1, 1:0)

Poznań, (tel. wł.) W ub. piątek (10 bm) odbył się w Poznaniu towarzyski mecz hokejowy pomiędzy Lechią i Partyzantem z Bydgoszczy. Drużyna bydgoska wystąpiła wzmocniona dwoma graczami z Brdy. Po ładnej i żywej grze wygrała Lechia 5:1 zdobywając bramki ze strzału Kempa 2, Kasparka, Lewandowskiego i Urbańskiego. Widzów 1500.

KATOWICE -- GLIWICE 7:2 W TENISIE STOŁOWYM

Gliwice. W meczu tenisa stołowego pomiędzy repr. Katowic i Gliwic zwycięstwo odniosły Katowice w stosunku 7:2.

Zwycięstwa dla Katowic odnieśli Krause 3, Kuc i Nistrój po 2 dla Gliwic Metzger 2.

grał z Krzysztofkiem (P).

Waga kogucia: Nowacki II (G) wygrał na punkty z Baranem I-szym (P).

Waga piórkowa: Kotlarz (G) zwyciężył Dudka (P) w pierwszej rundzie przez k.o.

Waga lekka: Piszczek (G) wygrał w III-ciej rundzie przez k.o. z Cykalskim (P).

Waga półśrednia: Radowski (G) zwyciężył na punkty Karasowa (P).

Waga średnia: Paluch (G) uległ na punkty Baranowi II (P).

Waga półciężka: Pieniążek (G) zwyciężył na punkty Kunka (P).

Z NOTATNIKA PIĘĆ ARZA

* Krauze, utalentowany zawodnik szamotulski, który walcząc w wadze półciężkiej na meczu Poznań-Słask pokonał Skwarę zasilił szeregi drużyny HCP.

* „Warta” uzyskała zezwolenie na rozgrywanie spotkań bokserskich o drużynowe mistrzostwo Polski w wielkiej remizie tramwajowej przy ul. Palacza, gdzie swego czasu znajdowały się obszerne garaże Auto-Ruchu. Hala ta może pomieścić 5.000 widzów.

* PZB na swym ostatnim posiedzeniu przyjął na członków następujące kluby: RKS Papiernia - Czełuchowa, Wołów, KS Partyzant - Kielce, OMTUT - Przebież - Jelenia Góra, OMTUT - Poznań, KKS - Gniezno, PKS Torpedo - Nowogard, Rzemieślniczy KS - Jarosław, Tramwajowy KS Piast - Szczecin, „Sparta” - Bobrek Bytomski i Milicyjny KS Starogard.

* Ilość klubów wzgl. sekcji bokserskich wzrasta ustawicznie, co najwyraźniej świadczy o popularności sportu bokserskiego w Polsce. W chwili obecnej ilość klubów zrzeszonych w PZB przekroczyła 150.

* Za brak wszelkiej aktywności sportowej PZB postanowił skreślić z listy członków: „Żywiec” - Włocławek, Grudziądzki KS i ZWM - Grudziądz. W stosunku do kilku dalszych klubów decyzja została narazie wstrzymana.

* PZB na swym ostatnim posiedzeniu uznał, że jako miasteczko nie spotkanie należy traktować jedynie mecze pomiędzy miastami dwóch obcych okręgów, na które zgodnie z przepisami PZB odnośnie okręgi aranżujące spotkania muszą uzyskać zezwolenie Związku.

Na spotkanie n. p. Warszawa - Radom, Poznań - Gniezno, Pomorze - Toruń, Chorzów - Katowice nie jest wymagane zezwolenie, gdyż miasta te leżą w obiegu jednego OZB.

* Swego czasu Szwedzki Związek Bokserski ofiarował PZB 8 par rękawic i 8 par bućków sportowych o czym zresztą swego czasu donosił nam Szwedzi przesyłając tą wiadomość. Niestety przesyłka ta do Polskiego Związku, obecnie po upływie około czterech miesięcy jeszcze nie doszła jak również nie wróciła do nadawcy.

Szwedzki Związek Bokserski postanowił sprawę tą zbadać. Niezależnie od tego podczas bytności naszych pięściarzy w stolicy Szwecji, Szwedzki Związek Bokserski ofiarował PZB 8 p. rękawic oraz 4 pary bućków dla: zawodników, którzy mieli je najmocniej sfatygowane. Tak się zdarzyło, że otrzymali je wszyscy zwycięzcy polscy zawodnicy: Grzywek, Sowiński, Olejnik i Kępczyński.

* PUWF zamierza w porozumieniu z PZL zamówić większą ilość ringów bokserskich, które rozdzielonoby na poszczególne ośrodki. Ringi mają być w dwóch wykonaniach. Jest to pierwszy poważniejszy krok do umasowienia boks, który w szkołach i wojsku ma być uprawiany przymusowo.

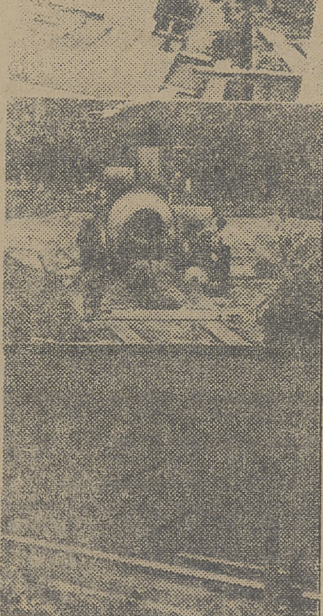
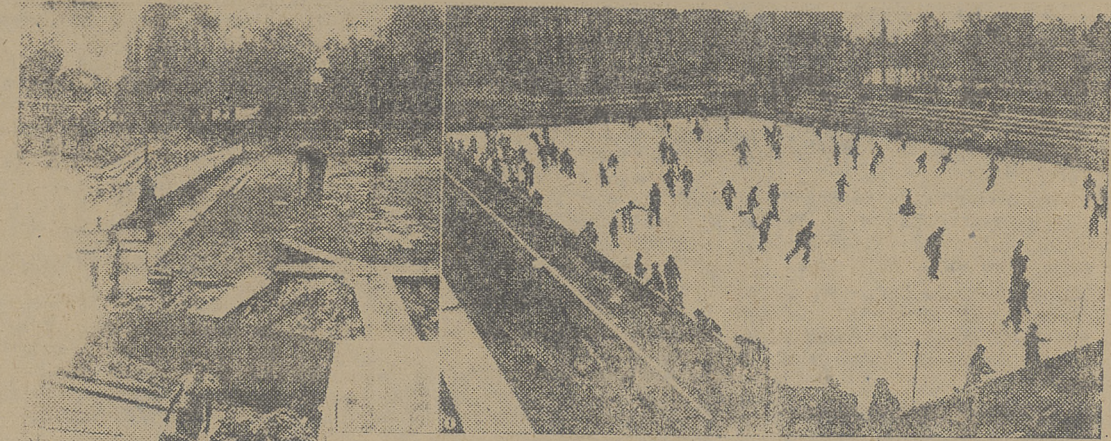
DRUGA PORAZKA KŁADNA W TURCJI

Ankara. Znana czeska drużyna ligowa - Kladno - która jak już podawaliśmy, bawi na tournée w Turcji, po dwóch kolejnych zwycięstwach odniosła na odmiennie dwie porażki, a mianowicie z Galatą Serai Kladno przegrała 1:2, zaś z jedną z najlepszych drużyn tureckich Fener Bagche poniosła porażkę aż 0:4 (0:2).

SZTUCZNY TOR W PRZECIĄGU 5 CIU MIESIĘCY WYBUDOWALI CZESI W BUDZIE OWICACH

TAM GDZIE TRENOWAĆ BĘDĄ TAM HOKEIŚCI POLSCY

DO MISTR. OSTW HOKEJOWYCH ŚWIATA

go klubu tenisowego w tak zwanym Hajeczku w rekordowym czasie - 5-ciu miesięcy.

W pierwszych dniach po zakończeniu wojny w Budziejowicach za wzięła się spółdzielnia, która postawiła sobie za cel wybudowanie sztucznego lodowiska. Spółdzielnia po załatwieniu wszystkich formalności uzyskała od swych udziałowców pokątny kapitał zakładowy bo aż milion siedemset tysięcy koron czeskich. Niestety w dniu 1-go listopada 1945 nastąpiła w Czechosłowacji zmiana waluty, a cały kapitał spółdzielni został zablokowany. Dopiero po pewnym czasie dzięki zrozumieniu czynników rządowych kapitał ten „wzrósł” do 25.000 koron!!!

Z tym właśnie kapitałem przystąpiono latem 1946 roku do budowy sztucznego lodowiska a 28-go października oddano je już do użytku sportowców.

Koszta ogólne budowy wyniosły 5 milionów koron: z sumy tej 3 miliony kosztują maszyny do zamrażania lodu wyprodukowane przez fabrykę maszyn (Zbrojówka) w Brnie, resztę pieniędzy pochłonęły roboty terenowe i materiał.

Sztuczny tor budziejowicki nie posiada narazie trybun lecz w najbliższym czasie zostaną one wybudowane.

Znajdą w nich pomieszczenie wszystkie związki sportowe południowych Czech. Obok sztucznego toru projektowane jest również wybudowanie w bieżącym roku krytej pływalni.

Warto zaznaczyć, że sztuczny tor w Budziejowicach wybudowany został dzięki ofiarnej pracy specjalnych brygad robotniczych złożonych z członków klubu AC Stadion Budziejowice, żadna bowiem z firm czeskich nie mogła dostarczyć odpowiedniej ilości pracowników. Brygada robocza AC Stadion potrafiła (podamy tylko dla przykładu) w przeciągu dwu dni: soboty i niedzieli wydobyć, nałożyć na wagony i załadować z wagonów 170 ton piasku (10 pełnych wagonów) potrzebnego jako podkładu pod płytę betonową lodowiska.

MISTRZEM HOKEJOWYM ŚWIATA W RB. POZOSTANIE ANGLIA

twierdzi kpt. druż. Brighton Tigers — Bob Lee

Praga (tel.). Jak już podawaliśmy, w Czechosłowacji bawi obecnie angielska drużyna hokejowa Brighton Tigers. Naszemu korespondentowi praskiemu udało się przeprowadzić krótki wywiad na temat szans poszczególnych państw w tegorocznych mistrzostwach świata, z najlepszym graczem a zarazem kapitanem drużyny Brighton Tigers — Bob Lee.

Posłuchajcie więc co mówi Lee: — Z pobytu naszej drużyny na tournée w Czechosłowacji jestem niezmiernie zadowolony. Na podstawie dotychczasowych spotkań z drużynami czeskimi muszę stwierdzić, że Czesi reprezentują najwyszą klasę hokeja światowego. Przekonany jestem, że repr. Czechosłowacji odegra na mistrzostwach świata w Pradze dużą rolę.

Które z państw, zdaniem pana uważać należy za najpoważniejszego kandydata do tytułu mistrzowskiego?

— W każdym razie — mówi Lee — tegorocznego mistrza świata w hokeju należy szukać w Europie. Kanada weźmie udział w rozgrywkach dopiero na zimowych igrzyskach olimpijskich 1948 r., a z wyników jakie osiągnęli hokeiści USA wnioskować można, że nie reprezentują oni standardu amerykańskiego i w mistrzostwach praskich nie odegrają poważniejszej roli. Najpoważniejszym kandydatem do tytułu jest — moim zdaniem Anglia. Czesi, którzy mają w swym ręku atut własnego terenu oraz publiczności, a dalej... otwartego stadionu (hokeiści angielscy nie są przyzwyczajeni do ostrego zimowego powietrza, gdyż grają na krytych stadionach) — ustępują nam mimo wszystko szybkością, techniką jazdy i zmysłem kombinacyjnym w grze. Reprezentacja Angli składać

się będzie przeważnie z zawodników klubów ligowych jak Wembley Lions, Monarchs, Harringay, Racers, Streatham. Z naszej drużyny przewidziany jest do reprezentacji jedynie Chapell.

— A jakie szanse mają inne państwa?

— Do pierwszego miejsca pretendować będą również wg. mnie — Szwedzi oraz ciągle jeszcze dobrzy Szwajcarzy. Zupełną niewiadomą stanowi dla mnie hokej włoski, polski i austriacki. Z tej strony ocenić można jakieś niespodzianki oczywiście o ile do Pragi nie przyjadą hokeiści radzieccy, którzy zgotować mogliby niemiłą sensację od piłkarzy Dynamo.

... Tyle BOB LEE. Czy przewidywania jego spełnią się zobaczymy w niedługim czasie.

CZECHOSŁOWACJA

USTALIŁA JUŻ SWĄ REPR. HOKEJOWĄ DRUŻYNĘ NA MISTRZOSTWA ŚWIATA

Praga (tel. wł.). Czechosłowacki Związek Hokejowy wyznaczył już 18-tu hokeistów, którzy są przewidziani do reprezentacji na mistrzostwa świata.

Skład Czechosłowacji przedstawia się następująco: bramkarze — inż. Modry i Jarkowski, obrońcy: dr. Slama, Matoušek, Troustleek, Sztówik, Zabrodski I. Hajny, napastnicy: Trojak, Zabrodski II, Kónopasek, Kabranow, Stibor, Miller, Rajman, Mizera, Picha i Niemiec.

TURNIEJ PIŁKARSKI NA OLIMPIADZIE ODBĘDZIE SIĘ W DNIACH: 31. VII. — 13. VIII. 1948

London. W tych dniach podano do wiadomości, że na przyszłych XIV Igrzyskach Olimpijskich jakie odbędą się w Londynie w roku 1948 odbędzie się również turniej piłkarski. Wiadomość ta została potwierdzona przez sekretarza FIFA.

Trzy pierwsze drużyny otrzymają złoty, srebrny i brązowy medal.

Turniej piłkarski rozpocznie się w dniu 31 lipca. Mecze eliminacyjne rozegrane zostaną w czasie od 2 do 7 sierpnia, półfinałowe spotkania odbędą się w dniach 10 i 11 sierpnia, zaś finałowy mecz rozegrany zostanie w dniu 13 sierpnia.

Spotkania odbywać się będą na stadionach Arsenalu w Highbury,

West Hamu, Tottenhamu itd.; mecz finałowy na stadionie w Wembley. Oczywiście w turnieju tym mogą brać udział tylko gracze amatorzy.

Dotychczas zwycięzcami Olimpijskimi byli w roku 1904 i 1912 Anglia w roku 1920 Belgia, w 1928 Urugwaj, w 1936 Włochy.

KRAMER ZWYCIĘŻA SCHRODERA TENISIŚCI USA OPUŚCILI JUŻ AUSTRALIE

Melbourne. W tych dniach tenisowa reprezentacja USA która zdobyła Puchar Davisa odleciała samolotem do San Francisco. Tuż przed

odjazdem Amerykanie rozegrali kilka spotkań pokazowych w Sydney, gdzie Kramer pokonał 6:1, 6:1, zaś para australijska Bromwich-Sidell pokonała parę amerykańską Kramer — Schroeder 6:3, 9:7.

BARNA PRZEGRYWA W PARYżu

Paryż. W Paryżu zostały zakończone międzynarodowy turniej tenisa stołowego o mistrzostwo Francji. (W poprzednim naszym numerze podawaliśmy wyniki spotkań półfinałowych).

W finałowym spotkaniu mistrza świata Węgier Barna doznał porażki z Francuzem Amourettiem w stosunku 1:3 (9:21 18:21 21:16 21:23). — Amouretti zdobył w ten sposób międzynarodowe mistrzostwo Francji.

W grze mieszanej para angielska spotkały się dwie Angielki, a mianowicie Dace i Blachourn. Zwycęstwo odniosła Dace, bijąc Blachourn w stosunku 3:1.

W grze mieszanej para angielska Leach — Dace pokonała parę angielsko - węgierską Barna — Blachourn również 3:1.

GUSTAFSSON I LINDMAN PRZYBYLI DO USA

New York. W czwartek przybyli samolotem do New Yorku dwaj doskonałi lekkoatleci szwedzcy a mianowicie Gustafsson i Lindman, którzy będą startować w USA na krytych bieżniach. Gustafsson oświadczył, że będzie startował tylko w biegach na 1 milę angielską (1609 m.), zaś Lindman w biegach przez płotki na dystansach 60 i 70 jardów (54 i 63 m.).

PO POGROMIE W SZWECJI REMIS Z REPREZENT. ANGLII USA -- ANGLIA 6:6 W HOKEJU

London. Po tournée w Szwecji, amatorski amerykański zespół hokejowy występuje obecnie w Anglii.

W ub. środę rozegrał on na lodowisku Harringay Arena mecz hokejowy z reprezentacją Anglii, uzyskując wynik remisowy w stosunku 6:6.

Przeciwko drużynie amerykańskiej, która po swych występach w Szwecji rozgrywa obecnie spotkania w Anglii, drużyna angielska występuje w następującym składzie: bramkarz Simon (Streatham), obrońcy Arthur Green i Wilson (Wembley Lions), Duke Campbell (Harringay Racers) i Hallam (Wembley Monarchs), pierwszy atak: Williamson (Streatham) Chwappell (Brighton Tigers) Oxley (Wembley Lions), i Hallam (Wembley Monarchs).⁷is

Drugim ataki: Wood (Wembley Monarchs) Hayes (Streatham) Murray (Wembley Lions).

RUGBY ZDOBYWA FRANCJĘ I PRZYNOSI MILIONOWE DOCHODY

Paryż (obsł. wł.). Francuskie koła sportowe komentują z ożywieniem sukcesy, jakie gra w rugby odnosi ostatnio we Francji. Rugby powoli

zyskuje sobie popularność footballu, a miarą zainteresowania publiczności są dochody z ostatnich spotkań międzynarodowych z Anglikami, kiedy to mecz Paryż — Londyn przyniósł 900.000 franków, a spotkanie ze Szkocją pobiło nawet i ten rekord.

Ciekawe również, że rugby jest jedyną gałęzią sportu, która nie podlega rządowym wladom wycofania fizycznego. Kluby odmówiły

ostatnio przyjęcia od rządów zasiłków, chcąc zachować całkowicie wolną rękę. (B)

ARGENTYŃSCY PIŁKARZE W HISPANII

Bilbao. Dalszy występ argentyńskiej drużyny piłkarskiej San Lorenzo de Almagro odbył się w Bilbao, gdzie Argentyńczycy zremisowali z Athletic Clubem Bilbao 3:3 (2:1).

STRZELIŁ 52 BRAMKI W 12-STU MECZACH

London (obsł. wł.). Brytyjskie piłkarstwo amatorskie, które ostatnio według zgodnej opinii znawców, poprawiło znacznie swój poziom, posiada w swoich

szeregach fenomenalnego strzelca Freda Della z Dartfordu.

Dell, który jest z zawodu palaczem w miejscowej elektrowni gra w lidze amatorskiej Kentu.

W ostatnich 12 meczach Dell strzelił na ogólną ilość 102 goli — 52 bramki.

Najlepsze kluby zawodowe Arsenal, Villa i Chelsea wysłały specjalnych obserwatorów by zorientować się co do możliwości Della, który jednak odmówił przejścia na zawodowość, mimo, że Sunderland ofiarował mu premię w wysokości 3.000 funtów.

W. BRYTANIA CZY ANGLIA?

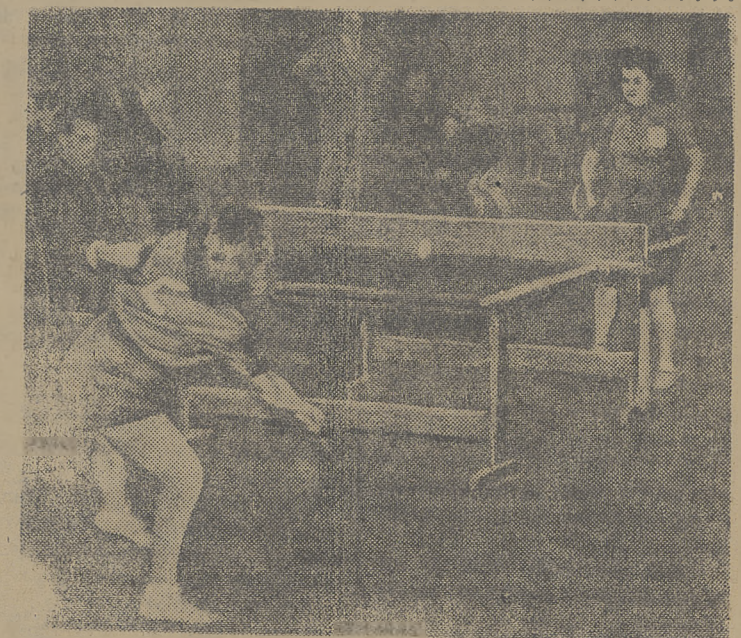
London (obsł. wł.). Wielką wrzawę w piłkarstwie brytyjskim wywołał projekt wystawienia na mecz z reprezentacją Europy reprezentacji, składającej się wyłącznie z graczy klubów angielskich z pominięciem klubów Szkocji, Walii jako reprezentant W. Brytani. Mecz z TEAMEM europejskim odbędzie się w Hampden, w maju br.

NOWE BUTY FOOTBALOWE (WYNALAZEK SZWAJCARSKI)

Genewa (obsł. wł.). Piłkarze szwajcarscy lansują ostatnio nową faśon butów footballowych, odbiegających zdecydowanie od fasonu angielskiego. Buty szwajcarskie są o wiele lżejsze, bardziej miękkie i elastyczne. Główną jednak wartość wynalazku szwajcarskiego polega na umieszczeniu pod podeszwą i obcasem sześciu okrągłych gumowych krążków, które w praktyce okazały

się o wiele lepsze od krążków skórzanych.

Buty szwajcarskie spotkały się z entuzjastycznym przyjęciem w Anglii. Są one tak trwałe, że na wet, po kilku meczach nie wykazują najmniejszego śladu zużycia. Ich wada natomiast jest zbyt płaski szpic przypominający koniec bucika hokejowego, co powoduje przy strzałach niepożądane „lobowanie” piłki. (B)

Ping - pong jak widzimy cieszy się także dużą popularnością wśród pięknuch pań.

SPORIOWCY GŁOSUJĄ NA LISTĘ Nr. 3 ODEZWA ZRSS

Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych R. P. powołany do życia w roku 1927, od chwili swego powstania postawił sobie za zadanie upowszechnienie wychowania fizycznego i rozwoju sportu wśród klasy robotniczej.

Ustrój kapitalistyczny nie dawał szerokim masom ludowym, robotnikom, chłopom, inteligencji pracującej możliwości utrzymania i rozwoju. Milionowe bezrobocie na wsi i w mieście, stałe obniżenie poziomu życia, prowadzący do degeneracji moralnej i fizycznej społeczeństwa. Walka z kapitalizmem, prowadzona przez masy pracujące, wymagała podniesienia stanu fizycznego społeczeństwa. Wymagało tego również wzmocnienie obronności kraju.

Tylko człowiek zdrowy jest pełno wartościowym obywatelem, może walczyć aktywnie o zwycięstwo — swojej idei i pracować dla jej realizacji.

Naprawiając błędy władz sportowych z okresu przedwojennego, które nie doceniały zagadnienia masowego w. f., a zajmowały się hodowlą asów sportowych, ZRSS propagowało oparcie sportu na szerokiej bazie masowej.

Wyraźnie postawione ideologiczne prace ZRSS, jego przeciwstawienie się ustrojowi kapitalistycznemu i wychowanie młodych aktywnych działaczy klasy robotniczej — spowodowało należyte wyniki. Okazało się to dobitnie w czasie okupacji, kiedy sportowcy i działacze sportu robotniczego stanęli w pierwszym szeregu Polski walczącej.

Założenia ideologiczne, na których opierał się ZRSS, są obecnie fundamentem Polski Ludowej. Też ZRSS w dziedzinie wychowania fizycznego i sportu, tak zwalczone poprzednio, stały się obecnie podstawą polityki państwowej na tym odcinku.

Jednak pracy jest wiele! Sześć lat hitlerowskiej okupacji i jej naukowo opracowane i systematycznie realizowane metody niszczenia fizycznego i moralnego żywotnych sił narodu, spowodowały olbrzymią wyrwę w życiu społeczeństwa i państwa.

Dla przyszłości Państwa Polskiego doniosłą rolę posiada biologiz-

JAK ANGLICY ODMLADZAJĄ SWOJ SPORT PIŁKARSKI?

Londyn (obs. wł.) Specjalna komisja dla badania stosunków w klubach angielskich tzw. Komisja Cohena zaleca wprowadzenie granicy wieku 70 lat dla kierowników i dyrektorów klubów piłkarskich.

Komisja stwierdziła, że w wiekszości klubów dyrekcje składają się z „gentlemanów” powyżej 70 lat, co odbija się poważnie na inicjatywie i ruchliwości drużyn w klubie „Spurs” decydujący głos ma pan George Cox, który liczy sobie... 90 lat. Ustapi również, gdy zalecenie Komisji zostanie przyjęte, 80-letni Will Cuff, prezes Ligi Futbolowej.

14:2 PRZEGRALI BOKS. WISŁY W WARSZAWIE Z GROCHOWEM

Jedynie punkty dla Krakowian zdobył Natkaniec

ES GROCHÓW WARSZAWA — TS WISŁA KRAKÓW 14:2

Warszawa. W hali na Szluzewcu odbył się w ub. niedzielę mecz bokserki z cyklu drużynowych rozgrywek o mistrzostwo Polski pomiędzy Grochowem — Krakowską Wisią.

Tym razem Grochów nie miał zbyt ciężkiej przeprawy. Wisła nie należała do przeciwników równorzędnych. Jej bokserzy przedstawiała materiał niewątpliwie uzdolniony, ale jeszcze bardzo surowy.

Największym talentem w drużynie krakowskiej jest Natkaniec w półśredniej. Jeśli bokser ten dostanie się w ręce dobrego trenera, to niewątpliwie zrobi dalsze postępy i stanie się doskonałym bokserem. W drużynie gospodarzy trudno kogoś wyróżnić: najstarszym był Wiech, reszta walczyła na normalnym poziomie. Przeciwnik Kolczyński Zbik, wykazał niewygodną odporność na ciosy i nie dał się wyliczyć w walce z mistrzem Wypły.

Wyniki techniczne walk przedstawiały się następująco:

Waga musza: Patora (G) wygrał w pierwszym starciu przez poddanie się Kobry.

Waga kogucia: Szatkowski (G) wygrał w pierwszym starciu przez poddanie się Kobry.

Waga kogucia: Szatkowski (G) wygrał w pierwszym starciu przez poddanie się Kobry.

ne odrodzenie Narodu, przywrócenie pełni sił życiowych, wyrobienie preżności i dynamiki młodego pokolenia. Jednym ze środków, mających doprowadzić do tego odrodzenia, jednym z czynników wychowania jednostki społeczeństwa — jest wychowanie fizyczne i sport.

Od należytego rozwoju w f. i sportu zależne będzie w dużej mierze zalecenie ran z okresu okupacji, wynik pracy nad odbudową kraju i podniesienie dobrobytu społecznego. Zgodnie z całą dotychczasową działalnością ZRSS dążyć będzie do umasowienia kultury fizycznej w czym znajduje dziś duże oparcie ze strony czynników państwowych i społecznych.

ZRSS zdając sobie sprawę, że: — obecny Rząd jest reprezentantem szerokich mas ludowych.

— przeprowadzone reformy społeczne i gospodarcze dają podstawę dla gospodarki planowej, prowadzonej dla potrzeb społecznych.

— podniesienie dobrobytu jest warunkowane zgodnym wysiłkiem społeczeństwa, a więc ZWYCIĘSTWEM PRZY WYBORACH LISTY NR. 3 BLOKU STRONNICTWA DEMOKRATYCZNYCH.

wzywa wszystkich sportowców do rzetelnego spełnienia swego obowiązku obywatelskiego w dniu 19 b. m.

ZARZĄD GŁÓWNY
ZW. ROB. STOW. SPORT R. P.

Od 0:3 i 1:4 do 4:4 WISŁA MIAŁA WIĘCEJ SZCZĘŚCIA OD SIEMIANOWICZANKI W REWANŻOWYM MECZU W KRAKOWIE

WISŁA KRAKÓW — SIEMIANOWICZANKA 4:4 (0:2, 1:2, 3:0)

Kraków (tel. wł.) Rewanżowe spotkanie z cyklu półfinałowych rozgrywek o hokejowe mistrzostwo Polski zakończyło się wynikiem remisowym 4:4. Wobec poprzedniego zwycięstwa Wisły w Siemianowicach 6:5 drużyna krakowska zakwalifikowała się do pułki finałowej.

Mecz miał bardzo dramatyczny przebieg. Przez dwie trzecie prowadziła Siemianowiczanka i gdy przed rozpoczęciem ostatniej części wynik brzmiał 4:1 dla Ślązaków na trybunach nie było takiego optymizmu, któryby stawiał na wynik korzystny dla drużyny krakowskiej. Stało się jednak inaczej. Wspaniały zryw Wisły zapewnił jej prawo udziału w rozgrywkach finałowych.

Nie mała zasługa w tym że Siemianowiczanka nie przeszła do dalszej rundy ponosi kierownictwo Ślązaków, które decydowało, że Skarżyński przez cały czas gry pozostawał na lodzie. Popularnemu „Hilkiowi” zabrakło w ostatniej tercii parę co odbiło się na grze całej drużyny. Mecz toczył się w trudnych warunkach, przez cały przeciąg meczu padał gęsty śnieg. Do tych warunków lepszy

KONIEC MISTRZOSTW NA ŚLĄSKU

RUNDY JESIENNEJ W PIŁCE NOŻNEJ OSTATNIA NIEDZIELA ROZGRYWEK PRZYNIOŚLA SZEREG NIESPODZIANEK CZARNI CHROPACZÓW PRZERRALI Z RYDUŁTOWAMI

CONCORDIA KNURÓW — WAWEL NOWA WIEŚ 3:1 (0:1)

Knurów W meczu o mistrzostwo klasy A grupy II-ej Concordia odniosła zasłużone zwycięstwo nad Wawelem z Nowej Wsi w stosunku 3:1 (0:1).

Dzięki temu zwycięstwu Concordia zdobyła jesienne mistrzostwo w grupie I-szej.

Bramki dla Concordii zdobyli: Gurek 2 oraz Gregor jedną. Dla pokonanych honorową bramkę zdobył Jarząbek. Widzów około 2 tysiące. Sędziował p. Duda b. dobrze.

WYWOLENIE ŁAGIEWNIKI — NAPRZÓD JANÓW 8:2 (2:1)

Michałkowice W meczu o mistrzostwo klasy A grupy I-szej Naprzód doznał sromotnej porażki z Wywołaniem, przegrywając w stosunku 8:2. Po na ogół wyrównanej grze w pierwszej części, w drugiej zupełną przewagę posiadał gospodarz, dla których zwycięskie bramki uzyskali: Brzytwa 3, Niketa 2, Litwiński 2 i Zadzyszczak jedną. Widzów 3 tysiące.

RUCH HAJDUKI — KOP. 20 KATOWICE 7:1 (6:0)

Chorzów Batory. W meczu piłkarskim o mistrzostwo Śląska w grupie drugiej Ruch odniósł wysokie zwycięstwo nad górnikami z Katowic w stosunku 7:1 (6:0). Goście grali zbyt ostro — skutkiem czego jeden z najlepszych bramkarzy polskich Brom doznał złamania ręki.

W drużynie Ruchu wyróżnił się: Górka w pomocy oraz Wodarz i Suszczyk w ataku. U pokonanych bardzo dobrze zagrał bramkarz.

Bramki dla zwycięzców strzelił Cieślak 4, Gruszka 2 oraz jedna Wodarza z karnego. Honorową bramkę dla gości zdobył prawy łącznik również karnego. Widzów bardzo mało.

POGOŃ KATOWICE — KRESY CHORZÓW 4:3 (2:0)

Chorzów. W meczu o mistrzostwo Śląska Pogoń odniosła nłkłe zwycięstwo nad Kresami w stosunku 4:3.

Gra tała na dobrym poziomie przy lekkiej przewadze gospodarzy.

NAPRZÓD RYDUŁTOWY — CZARNI CHROPACZÓW 4:3 (1:2)

Rydułtowy. W ostatnim meczu o mistrzostwo Śląska w klasie A w grupie trzeciej outsider tabeli Naprzód z Rydułtów odniósł na swym boisku sensacyjne zwycięstwo nad Czarnymi z Chropaczowa 4:3 (1:2). Gra stała na wysokim poziomie i dostarczyła publiczności zgromadzonej publiczności wiele emocji.

W pierwszej części lekką przewagę posiadali Czarni, którzy w tym okresie gry zdobyli dwie bramki. Po zmianie pół przewagę miał Naprzód. Bramki dla miejscowych zdobyli Kaska 2, Janik i Szula po jednej.

SIEMIANOWICZANKA — WALCOWNIA DZIEDZICE 1:5 (0:1)

Siemianowice. W meczu o puchar ZPMN Siemianowiczanka doznała wysokiej porażki na własnym boisku z groźnym zespołem Walcowni z Dziedzic. Tak w pierwszej jak i w drugiej części gry goście posiadali przytłaczającą przewagę. Łupem bramek położył się cały atak.

ORZEŁ BRZEZIŃ — RKS BATÓRY 1:3 (0:2)

Brzeziń. W meczu o puchar ZPMN RKS Batory odniósł zasłużone zwycięstwo nad Orłem z Brzeziń. W stosunku 3:1.

Bramki dla Batorego zdobył Tim i Malcherek, dla pokonanych Kirchnok.

RKS ŁAGIEWNIKI — HUTA POKÓJ 2:1 (1:1)

Łagiewniki. Mecz o puchar ZPMN Nikle, lecz zasłużone zwycięstwo Łagiewnik.

BAIDON KATOWICE — HKS KATOWICE 12:0 (3:0)

Katowice. W meczu o puchar ZPMN Baildon odniósł dwucyfrowy wynik nad słabo grającym HKS-em.

Tak w pierwszej jak i drugiej części gry Baildon posiadał przytłaczającą przewagę. Łupem bramek położył się cały atak. Widzów mało. W przedmeczowej przerwie Baildon pokonał Napęd katowicki w stosunku 5:2.

A. K. S. GROMI NAPRZÓD LIPIN 6:2 (2:0)

Chorzów. W spotkaniu towarzyskim Amatorski K. S. rozgromił na swoim boisku nieżyły zespół Naprzodu z Lipin w stosunku 6:2 (2:0).

W drużynie Amatorskiego wyróżniła się środkowa trójka ataku ze Spodzieją i Pytlem na czele. U pokonanych najlepiej zagrał Kubec w ataku. Łupem bramek położył się cały atak. Obydwie bramki dla Naprzodu zdobył Kubec.

WARTA TRACI PUNKTY

W BYDGOSZCZY W MECZU ZE ZJEDNOCZENIEM ZJEDNOCZENIE WYGRAŁO 10:6

Bydgoszcz. W meczu o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie drużyna obrońcy tytułu mistrza Polski Warta Poznań poniosła porażkę ze Zjednoczeniem 6:10.

Bokserzy poznańscy nie mają po wojnie szczęścia do przedstawicieli Pomorza... I tym razem próba sił przedstawicieli obydwu okręgów za kończyła się porażką poznańców, którzy tym samym mocno osłabili swoje szanse na zdobycie pierwszego miejsca w grupie I-szej. Już po rozegraniu spotkania w wadze półśredniej wynik meczu był przesądzony na korzyść drużyny Zjednoczenia. Drużyna bydgoska prowadziła już bowiem 10:0.

Najciekawszy przebieg miały walki w wadze piórkowej, lekkiej i pół średniej. W piórkowej Leczkowski po raz drugi pokonał w tym sezonie Koziołka, a Sowiński w lekkiej rozprawił się z Polusem.

Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

Waga musza: Borowicz (Z) wygrał przez t. ko. w III starciu z Jedrusikiem (W).

Waga kogucia: Jozwiak (Z) wygrał na pkt. z Szymańskim (W).

Waga piórkowa: Leczkowski (Z) po najpiękniejszej walce dnia pokonał Koziołka (W).

Waga lekka: Łowiński (Z) wygrał na punkty z Polusem (W).

DROBIAZGI Z POZNANIA

* Dzień 26 stycznia br. stał się w Poznaniu pod znakiem sportu śląskiego. W tym dniu na ringu, w walce o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie skrzyżują swe rekawice HCP i Batory a na krytej pływalni odbędzie się spotkanie międzyokręgowe Poznań — Śląsk.

* J. Nowak, który grał w barwach „Cracovii” zasilił szeregi hokeistów „Lechii” poznańskiej, w której już grał na meczu z LKS-em w Łodzi.

* Poznański Okręgowy Związek Piłki Nożnej podobnie jak i Ostrowski OZPR zostały zawieszono przez zarząd główny z powodu zalegania ze składkami.

Przyczyna pustej kasy jest niechęć do zorganizowania odpowiednich imprez w okresie zimy, z powodu braku odpowiednich hal.

* Poznań posiada dwie sekcje szermierze: HCP i AZS, jednak obie nie dają o sobie znaku życia, a przeciw HCP dysponuje wcale piękną stołową w dodatku wgrzaną na zorganizowanie odpowiedniej imprezy, przynajmniej dla propagandy tego sportu.

* Sekretariat Polskiego Związku Bokserskiego mieści się obecnie w śródmieściu przy Al. Marcinkowskiego 20 w Domu Poczto-wca. Przez cały okres od chwili wznowienia swojej działalności korzystał PZB z bezpłatnego dachu nad głową (również wszelkich rozmów telefonicznych) z gościnności właściciela firmy „Odlew” p. Józefa Nowackiego — radnego PZB.

* Praca Poznańskiego Okręgowego Związku Bokserskiego nabrała w ostatnim czasie poważnego rozmachu dzięki zgodnej współpracy prezesa inż. Suligowskiego, wiceprez. K. Derdy, sekr. Bernarda, por. Cendliaka, red. Tomczy, mgr. Olszańskie go, Misiernego i in.

Świat sportowy w Poznaniu spodziewa się wielu ciekawych imprez bokserskich zwłaszcza, gdy do dyspozycji POZB oddana zostanie budująca się hala ciężkiego przemysłu.

* W ciągu lutego br. ma przybyć do Warty poznańskiej trener piłkarzy Węgier Fogiel.

* KS ZWM ZRYW własnym sumptem przyprawił do stanu używalności niewielką salkę przy ul. Grunwaldzkiej 3, gdzie można pogrywać mniejsze spotkania pięciarskie, zawody w ślaskówkę itp. Salka może pomieścić kilkaset ludzi.

* „Lechia” posiada kilka zespołów hokejowych, drużyny rezerwowa dalej drużyny juniorów i młodzików. Niestety brak sprzętu uniemożliwia zaprezentowanie tych zespołów na tafli lodowej.

* Najbliższe roczne walne zgromadzenie Poznańskiego OZP Piłki Nożnej zapowiada się dość „burzliwie”.

Nie tylko Warta ale i jeszcze kilka innych klubów mają poważne żale do kierowników poznańskiego piłkarstwa. A może z „wielkiej burzy” będzie mały „deszcz”? Odczekajmy.

* Udział lekkoatletów Wielkopolski na zimowych lekkoatletycznych mistrzostwach Polski w dniach 8 i 9 lutego br. w Olsztynie jest większy niż w poprzednich w sezonie, co może być wynikiem treningów w Poznaniu.

potrafiła się przystosować Siemianowiczanka. Najlepszym jej graczem był Skarżyński II, którego przeboje były najlepszej klasy. Za każdym razem, kiedy wkraczał on w akcję bramka wisiała w powietrzu.

Jak już wspomnieliśmy przez pierwsze dwie trzecie przewagę miała Siemianowiczanka w trzeciej obraz gry zupełnie się zmienił. Wisła rzuciła do ataku wszystkie swe siły i trz. zdecydowało, że drużyna lepsza wyeliminowana została w walkach półfinałowych.

Do powyższego spotkania obydwie drużyny wstąpiły w takich amych składach jak w pierwszym spotkaniu w Siemianowicach.

Pierwsze momenty gry przyniosły szereg nieskoordynowanych akcji z obydwu stron. Siemianowiczanka potrafiła pierwszą wprowadzić do gry pewną planowość w 8 minucie zdobyła pierwszą bramkę ze strzału Skarżyńskiego w 2 min później Bogdół podwyższył na 2-0.

W drugiej tercji już w pierwszych sekundach trzecią bramkę dla Siemianowiczanki strzelił Skarżyński II. Wisła po tej bramce była wyraźnie speszona. Zaczęła jednak od tej chwili, także brać się poważnie do gry i coraz częściej zagrażała bramce Siemianowiczanki w której tym razem doskonale bronił Węgrzyn. Pierwsza bramka dla gospodarzy pada ze strzału Jaśńskiego po wielokrotnych dobiegniach Siemianowiczanka była jednak nadal drużyną lepszą i zdobyła jeszcze raz podwyższyć wy-

nik znów ze strzału Skarżyńskiego na 4:1.

W trzeciej tercji tempo gry niesamowicie wzrosło. Wisła postawiła wszystko na jedną kartę. Atak sunął za atakiem pod bramkę gości. Na efekt nie trzeba było długo czekać już w pierwszej minucie Jasieński zdobył drugą bramkę. Siemianowiczanka opadła z siłą a Wisła bez przerwy naciskała na jej bramkę i zdołała poprawić wynik na 4:3 przez Kolasę. Od tej pory gra stała się bardzo nerwowa. Siemianowiczanka dążyła do utrzymania wyniku, a Wisła do remisu. Goście zagrywali nieco brutalnie w czym celowali specjalnie Calka i Ziaja, którzy w tej części gry więcej przebywali poza bandą niż na torze. Po zmianie stron przy niestęchającym entuzjzmie 6000 widzów Korzeniowski zdołał zdobyć upragnioną bramkę i wyrównać stan meczu. Do końca spotkania wynik nie uległ zmianom i tym samym Kraków w finałach reprezentowany będzie przez dwie drużyny.

* Zawody prowadził wzorowo pp. Michałik i Andrzejewski.

ZIMOWE MISTRZOSTWA PŁY-WACKIE POLSKI W BYTOMIU?

Śląski Okręg postanowił ubiegać się w PZP o przyznanie mu organizacji mistrzostw Polski na hali krytej w Bytomiu.

W razie, gdyby na walnym zebraniu PZP, które odbędzie się 26 bm., przyznano Śląskiemu Okręgowi prawo urządzania tej poważnej imprezy, pływacy całej Polski zmierzyliby się na basenie w Bytomiu dnia 9 marca.

DOBRE WYNIKI PŁYwaków NA ZAWODACH W KRAKOWIE

OGÓLNO-POLSKIE ZAWODY PŁYWACKIE W KRAKOWIE

Kraków. (tel. wł.) W dniu wczorajszym odbyły się w pływalni YMCA ogólnopolskie zawody pływackie z udziałem zawodników następujących klubów: Elektryczność Warszawa, BBTS Bielsko, Wisła, AZS Łódź, Cracovia, Polonia bytomska nie przysłała swych zawodników, ze względu na wyznaczone na ten dzień przez Śl. OZP eliminacje przed meczem Poznań — Śląsk.

Wyniki techniczne zawodów przedstawiały się następująco:

200 metrów stylem dowolnym panów klasa mistrzowska: Dzień (BBTS) 2:35 min. 100 mtr. stylem klasycznym pan: 1) Górski (Wisła) 1:54 min., 200 mtr. stylem klasycznym panów: 1) Kowalski (Wisła) 3:02.2 min. (nowy rekord okręgu krakowskiego) 100 mtr. stylem dowolnym: Dzień (BBTS) 1:09.8 min., 50

mtr. juniorów stylem dowolnym: 1) Kuzma i Pach (Cracovia) 0:40.5 min., 100 mtr. stylem grzbietowym panów: 1) Kowalski (Cracovia) 1:21.9 min., Sztafeta 3 x 50 mtr. stylem zmiennym panów klasa II-ga: AZS 2:10 min., przed Wisłą i Cracovią. Sztafeta 3 x 50 mtr. stylem zmiennym pan: 1) Cracovia 2:9.8 min., przed Wisłą i Wisłą II-ga. Sztafeta 3 x 50 mtr. stylem dowolnym klasa I-sza panów: 1) Cracovia 2:42.4 min., przed Wisłą i AZS. Sztafeta 3 x 50 mtr. stylem zmiennym klasa mistrzowska panów: 1) Cracovia 4:07.6 min., przed reprezentacją gości i Wisłą.

Najbardziej emocjonującym punktem zawodów był mecz piłki wodnej pomiędzy Cracovią i reprezentacją, który zakończył się zwycięstwem Cracovii w stosunku 3:1 (2:1). Bramki dla Cracovii zdobyli Kowalski 2 i Ochalski 1.

bramkarz Gburek L. oraz Gansinier Sily z powodzeniem, rozbiłają groźne ataki Wołkowskiego i Kas-

Waga półśrednia: Wikliński (Z) odniósł piękne zwycięstwo na punkty nad Jareckim (W).

Waga średnia: Pollak (Z) przegrał na pkt. w I starciu przez k.o. z Szymurą (W).

Waga półciężka: Suszyński (Z) przegrał w I starciu przez k.o. z Szymurą (W).

Waga ciężka: Chyla (Z) także w I starciu przegrał przez k.o. z Klimkiem (W).

Walki w ringu prowadził Sieroszewski (Warszawa), punktował Włók (Poznań) i Mielonowski (Poznań).

PIAST ZORGANIZOWAŁ SEKCJĘ PŁYWACKĄ

Katowice. Staraniem Zarządu Klubu Sportowego Piast uruchomiono na stałe w Gliwicach pływalnię krytą przy ul. Fabrycznej 38.

Wskorzystując istniejącą pływalnię krytej i letniej w Gliwicach, KS Piast zorganizował sekcję pływacką, pierwszą po wojnie w tym mieście.

Pływacy Piasta przystąpił już do intensywnej pracy, zdobył deklarację przycięcia do PZP w Śląskim Okręgu, i planuje podjąć akcję werbowania nowych członków sekcji wśród miłośników sportu pływackiego w Gliwicach.

KOLUMNA MOTOROWA

Specjalny dodatek „SPORTU” pod redakcją W. Pietrzaka - Nr. 18

OD A DO Z NOWACKI I DRAGA REWELACJA SEZONU

DĄBROWSKI I MIELOCH POTWIERDZILI SWĄ FORMĘ

Aitchison P. M. znany już przed wojną ze swych startów w Manx Grand Prix uzyskał w r. b. duży sukces zajmując 2 m. w klasie do 350 cm na doskonałej wyścigówce „Norton”.

BS. A. obok znanych powszechnie swych modeli jednocylinowych wypuścił nową 500-tkę górnozaworową z resorowaniem przedniego koła syst. teleskopowym.

Cielo - Motosport to popularne we Włoszech pismo motorowe. Oprócz niego wydają Włosi „Motociclismo” i „La Moto” — oba poświęcone sportowi motocyklowemu.

Dringwater był o krok od zwycięstwa w Manx Grand Prix w kl. do 250 cm! W 4 okr. prowadził z zapasem 6 sek., niestety but zalany olejem uniemożliwił szybką zmianę biegów i oddał prowadzenie Parsonsowi.

Escoffier - Koehler to piękna 125-tka francuska z 4-taktowym silnikiem górnozaworowym z blokowaniem ze skrzynek biegów z b. ładnie rozwiązana podwójna rama.

FN. — znana belgijska wytwórnia motocykli produkuje obecnie nowe modele 250 cm, 350 cm (boczno-zaworowe i górnozaworowe), oraz boczno-zaworowe 450-tki (zast. do przyczepki).

Guzzi zaprezentowała na Grand Prix Genewy nową wyścigówkę 500 cm z b. ciekawym resorowaniem przedniego koła syst. „Radice”, zbliżonym do teleskopowego, ale ze specjalnym cylindrem „tłumiącym”.

Henneck Janek — nadzieja Katowickiego Klubu Motocyklowego może być dumny z pierwszego swego sezonu: 3 m. w Mistrzostwach Polski, to piękny sukces, jak na 15-latk!

James — fabryka motocykli makolitrażowych w Birmingham zniszczona poważnie przez naloty niemieckie w r. 1940 odbudowała się szybko i produkuje już popularne motorowery.

Knijenburg jest dziś jednym z czołowych motocyklistów holenderskich w „Groote Prijs van Twente” ustanowił rekord trasy z przeciętną 123,5 km/godz.!

Lafèvre — czołowy zawodnik francuski jeździ obecnie na 500-tce „Norton” z resorowanym tylnym kołem. Zajął na niej II m. w „Grand Prix de Lyon”.

Miller - Rudge wypuścił nowy model wyścigówki z resorowanym tylnym kołem. Przednie koło resorowane jak w opisanej wyżej „Guzzi”.

Nehorski Michał — czołowy przed wojną zawodnik polski nie opuścił r. ub. żadnej poważniejszej imprezy. Niestety, widzieliśmy go tylko... z aparatem filmowym w ręku...

O polski Klub Motocyklowy, jeden z najmłodszych w Śląskim Okręgu PZM wyróżnił się wzorową pracą w ub. sezonie. Życzymy wielu sukcesów w r. 1947!

Polski Klub Motocyklowy pozyskał sobie dwóch młodych członków zapowiadających się na doskonałych zawodników, ale o tym narazie szanuj!

Reinberger zwycięzca Groote Prijs van Twente w kl. do 350 cm juniorów jest nadzieją motocyklistów holenderskich. Jeździ na Triumphie.

Stańco Witold z BKM Bielesko, który uzyskał najlepszy czas w próbie szybkości górskiej w „Raidzie Szlakiem Beskidów” zwyciężył w slalomie seniorów w zawodach narciarskich na Klimczoku.

Tatrzański Klub Motocyklowy wy bardzo jest dumny z Sedzimir, który zajął II m. w Mistrzostwach Polski w kl. ponad 350 cm kat. wyścigowej. Zakopanieczycy szykują się już do nadchodzącego sezonu.

US. A. zamówiła w angielskiej wytwórni „Ariel” 1400 motocykli, w tym 500 maszyn sportowych i 500 modeli czterocylinowych!

Wembley zajął I m. w angielskiej lidze żużlowej „National League”. Na II m. uplasował się klub „Belle Vue”, na trzecim Bradford.

Zijlard to holenderski Dragster — specjalista od „setek”. Jeździ na motocyklu holenderskiej produkcji „Eysink” i osiągnął na nim szereg sukcesów.

ECHA MISTRZOSTW POLSKI W KATEGORII WYŚCIGOWEJ

Mistrzostwa motocyklowe Polski na rok 1946 w kat. wyścigowej są już faktem dokonany. Jak widzą już nasi Czytelnicy z poprzedniej „Kolumny Motorowej” zdobyli je Draga — Pogoń Katowice (do 130 cm), Dąbrowski — PKM Warszawa (do 250 cm), Mieloch — Legia Warszawa (do 350 cm) i Nowacki — Motoklub Rawicz (ponad 350 cm).

Dwa z tych nazwisk dobrze są nam znane z okresu przedwojennego. Zarówno Mieloch, jak i młodszy od niego Dąbrowski niejednokrotnie sukcesy mieli za sobą już przed wojną. Wtedy już zaliczani byli obydwoj do ekstraklasy naszych wyścigowców.

Draga i Nowacki to dwie rewelacje tegorocznego sezonu. Nie starowali oni przed wojną a jednak już pierwszy rok startów przyniósł im biało — czerwone wstęgi!

Największą ilość punktów zebrali Mieloch i Nowacki. Pierwszy zwyciężył bezapelacyjnie w Katowicach, Poznaniu, Sopotach i Zakopanem — jedynie wypadek pozbawił go pewnego zwycięstwa w Grand Prix Warszawy. Nowacki miał pecha w Katowicach — prowadził w pierwszych okrążeniach Grand Prix Śląska, niestety defekt nie pozwolił mu na ukończenie wyścigu.

Dąbrowski zwyciężył w Katowicach, Poznaniu i Sopotach, w Zakopanem był trzeci, co zapewniło mu 10 pkt. i mistrzostwo.

Draga po zwycięstwie w Herbertem Henneckiem zdobył różnicą 2 pkt. mistrzostwo w „setkach” i ułokował się na 2 m. w 250-tkach.

BRAWURA I CYRKOWA JAZDA TO NIEBEZPIECZEŃSTWO DRÓG!

DOSYĆ WYPADKÓW! SZANUJ PRZEPISY RUCHU

Dawno zastanawiałem się czy po siedzeniu z udziałem takich to a takich przedstawicieli urzędów, klubów, związków, dają jakieś wyniki w unormowaniu tak palącej sprawy jak anarchia na drogach.

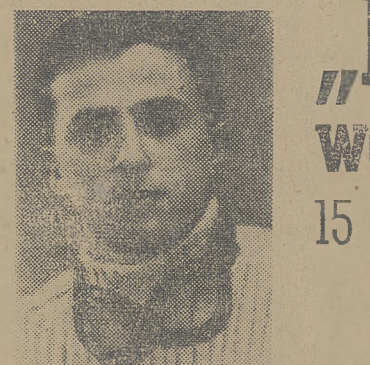
Przypuszczam że wyniki można by osiągnąć ale... pod warunkiem, aby biorący udział w posiedzeniach, porzucili swoje codzienne zajęcia, wyszli „na ulicę” i pomogli w regulacji ruchu, nie umiających nauczyć, a winnych karali.

Jack Parker (Belle Vue) czołowy „dirt - trackowiec” angielski.

Klasa do 130 cm. była w ub. sezonie domeną Ślązaków: 5 zawodników sklasyfikowanych, w tym czterech na czołowych miejscach, to sukces nielada! W przyszłym sezonie poważną konkurencją będą dla Ślązaków zawodnicy pomorscy, zwłaszcza z Bydgoszczy, której trzech przedstawicieli widzimy w wynikach mistrzostw.

W klasie do 350 cm. rywalizowali zacięcie zawodnicy pomorscy i warszawscy. Prymatowi Mielocha żaden jednak nie był w stanie zagrozić.

Ludwik Draga z Sekcji Motorowej KS „Pogoń” w Katowicach jest najmłodszym spośród motocyklowych Mistrzów Polski w kat. wyścigowej. Liczy w tej chwili 26 lat, a Mistrzem Polski jest od... dwóch tygodni. Startować zaczął dopiero w sezonie 1946 debiutując w czerwcu w wyścigu żużlowym na stadionie „Ruchu” w Chorzowie — Batorym.

„Od tego czasu jeździłem na prawie wszystkie większe imprezy — mówi Draga — i startowałem przeważnie w dwóch klasach: w „setkach” na DKW, a w 250-tkach na NSU”.

Brak ludzi, fachowców, instruktorów. Stara i znana melodia.

Spróbuj jednak rozpocząć od pagandy. Tych parę słów i uwag niech pobudzi chętnych do wygłaszania innym wychowawczych kazań bo „ziarno trafi czasem na do bry grunt i obrodzi”!

Wina w chuligaństwie na drogach leży głębiej, aniżeli sami przypuszczamy. Winni są nie tylko kierowcy pojazdów, czy jak inni chcą ich nazywać — szoferzy, winni są też wszyscy korzystający z jezdni. Ile to razy widzi się pieszego pedałującego na oślep — po śmierci — pod tramwaj. A niesforny woźnica, rowerzysta jadący lewą stroną czy nie są winni? Podobnych przypadków łącznie z pijanym szoferem przytoczyć bym mógł wiele, ale na to brakuje miejsca.

Wina leży przede wszystkim w braku dobrego wychowania społecznego — w braku poczucia obowiązku poszanowania przepisów i to nie tylko na tym odcinku życia. Krótko mówiąc upadek moralności.

Obywatel, ma nie tylko obowiązki w stosunku do państwa, ale i odwrótnie — państwo chronić go powinno od niespołecznych typów. Kary administracyjne, szczególnie pieniężne, są za niskie, aby odnosiły skutek: np. 100 zł., a maksimum 1000 zł., dla kierowców śmieszna kwota! Lepsi i bardziej wychowani będą areszt, choćby 48 godzin a przepisy pozwalają zesłać winnego na 30 dni pokuty!

Paru przyłapanych i w ten sposób ukaranych będzie najlepszą propagandą dobrego zachowania się na jezdni, szczególnie jeśli nazwiska „wyróżnionych” będą ogłoszone w pismach.

Nowacki zasłużył na tytuł mistrza w swej klasie. W tym roku będzie miał b. silną konkurencję Dąbrowskiego który na swym szybkim Nortonie pokazał pazurki — niestety dopiero przy końcu sezonu, a w roku bieżącym bezwzględnie doloży starą, by zdobyć cenny tytuł mistrzowski w 500-tkach.

Redakcja KOLUMNY MOTOROWEJ gratuluje naszym pierwszym powojennym Mistrzom, wszystkim zaś wyścigowcom życzy jaknajwięcej sukcesów w nadchodzącym

„POCO SIĘ PAN MECZYSZ!... WOŁANO DO DRAGI W SOPOCIE, A JEDNAK...” 15 MIN. ROZMOWY Z NAJMŁODSZYM MISTRZEM POLSKI

„O ile pamiętam, to na „Święcie Motocyklowym” w Warszawie pojechał Pan na „setce” także i w 250-tkach?”

„Tak, na mojej NSU pojechałem wówczas Fajkis, a mnie udało się dość skutecznie konkurować z silniejszymi maszynami, bo wygrałem nawet swój przedbieg i półfinał. Pułbność warszawska powitała mnie wówczas bardzo serdecznie na mecie!”

„A kiedy zaczął Pan jeździć?” „Motocykla dosiadłem po raz pierwszy mając 14 lat, jeździłem wówczas na „setce” Ardie, ale oczywiście nie stawałem do żadnych zawodów. Na większą maszynę przesiadłem się dopiero w 1945 roku. Przed wojną startowałem natomiast mój brat, miał nawet b. dobre wyniki, póki nie uległ wypadkowi. Obecnie ma sztywną nogę w kolanie i nie może startować!”

„I ten wypadek nie odstraszył Pana od wyścigów?”

„O, nie! Co tu dużo mówić, brat również jeździłby, gdyby mógł! Bardzo wiele mu zawdzięczam, bo do przygotowania swych maszyn wykorzystalem całe jego doświadczenie! Brat jest dziś szczęśliwy oglądając moje sukcesy, które w dużym stopniu są i jego sukcesami...”

„Czy spodziewał się Pan już w pierwszym roku swych startów zdobycia tytułu mistrza Polski, no i 2 m. w 250-tkach?”

„Przed pierwszym moim startem nawet nie marzyłem o tym, później, zaczęła się rozgrywka w

Ostatnie tygodnie przyniosły nowe żniwo śmierci. Pijany szofer — nieposzanowanie przepisów ruchu przez kierowców i przechodniów — oto główne przyczyny wypadków ulicznych.

Anarchia drogowa panuje w dalszym ciągu. Nie pomagają doraźne kary, tygodnie nauki chodzenia, wezwania i apele. A przecież musimy ją zwalczyć i to w jak najkrótszym czasie!

Do walki z anarchią drogową obok władz wojewódzkich i miejskich, obok Okręgowego Urzędu Samochodowego stanął również Zawodowy Związek Transportowców, Automobilklub Polski i Polski Związek Motocyklowy.

Utworzono w Katowicach specjalną komisję, która rozpoczęła już swe prace. Zaproszono do niej przedstawicieli prasy. Zadanie jest trudne i zmobilizować trzeba wszystkich do jego wykonania. Ze swej strony — tak jak i dotychczas piętnować będziemy chuligaństwo na szosach i ulicach. Zamieścimy szereg specjalnych artykułów Czytelnikom naszym przypominając będziemy o przepisach drogowych i... o konieczności ich przestrzegania!

Wojna skończyła się — życie ludzkie jest dziś zbyt cenne, by narażać je przez własną lekkomyślność, czy głupotę!

„setkach” pomiędzy Henneckami ojcem i synem, a mną. Udało mi się rozstrzygnąć ją na swoją korzyść, licząc się jednak z tym, że w r. bieżącym będą miał znacznie silniejszą konkurencję. Wszyscy na gwałt przygotowują się do sezonu. Inna rzecz, — śmieje się Draga — że i ja pomyślałem o tym i kupiłem sobie 250-tkę wyścigową DKW z kompresorem!”

„A w jakim stanie?”

„Wie Pan, że bardzo dobrym. Muszę jednak podłubać się trochę przy niej, bo nabyłem ją z ręk niefachowca! Chcę na tej maszynie startować w wyścigach szosowych i ulicznych, a z NSU zrobię żużlowkę!”

„Widzę, że chce Pan w tym

Draga na starcie „Grand Prix Warszawy” — z prawej strony Janek Henneck z KKM Katowice.

OSTROŻNA JAZDA PRZEZ MIASTA UNIKNIEZ POZNANIA SZPITALI!

65 IMPREZ MIĘDZYNAR. W R. 1947 KALENDARZ SPORT. AUTOMOBILISTÓW

Ustalony przez Międzynarodową Komisję Sportową Federation Internationale d'Automobile kalendarz sportowy na rok 1947 obejmuje następujące ciekawsze imprezy międzynarodowe:

30. V. 47 — Indianapolis 500 Miles (USA). 1. VI. 47 — Grand Prix de l'A.C. de Luxembourg (Luxembourg). 8. VI. 47 — Grand Prix de Suisse (Szwajcaria). 15.-22. VI. 47 — XIII Międzynarodowy Raid A. P. (Polska). 29. VI. 47 — Grand Prix d'Europe (Belgia). 20.-25. VII. 47 — Rallye de St. Christos (Czechosłowacja). 23. VII. 47 — Tourist Trophy Race (Anglia). 7. IX. 47 — Grand

Od dziecka na jezdni nie wymaga znajomości przepisów ruchu!

MOTOCYKLIŚCI ŚLĄSCY NA ODBUDOWĘ CIWF

Wpływają już pierwsze sumy zadeklarowane przez kluby motocyklowe śląskie na odbudowę Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie.

Katowicki Klub Motocyklowy, AKS Chorzów, PKS Gliwice, KM Dąbrowa Górnicza, Beskidzki KM, oraz KMZD Sosnowiec wpłaciły po 1000 zł., Polonia Bytom i Rybnicki KM po 500 zł.

WALNE ZEBRANIE PZM. OKR. ŚLĄSKO — DĄBR.

Walne Zebranie Śląsko — Dąbrowskiego Okręgu Polskiego Związku Motocyklowego odbędzie się w dniu 16 lutego. W ciągu stycznia odbędą się Walne Zebrania w poszczególnych klubach, których liczy obecnie nasz Okręg aż 30!

W połowie marca odbędzie się Walne Zebranie Polskiego Związku Mo-

toyklowego w Warszawie. Będzie ono nosiło szczególnie uroczysty charakter, ze względu na XX rocznicę istnienia Związku. W czasie zebrania odbędzie się uroczyste nadanie tytułów Mistrzom Polski na r. 1946 w kat. sportowej i wyścigowej, oraz dekoracja zasłużonych działaczy i zawodników odznaczeniami państwowymi i honorowymi odznakami PZM.

roku zdobyć mistrzostwo i w 250-tkach?”

„Chciałbym bardzo, ale konkurencja będzie silna. Cieszę się w każdym razie z mej nowej DKW, choć święta miałem bardzo smutne przez nią: wydałem ostatnie grosze, nawet najmniejszego prezentu nie mogłem przywieźć matce i siostrze przyjeżdżając do domu do Rybnika!”

„Niech mi Pan powie jeszcze w którym z wyścigów miał Pan najcięższą przeprawę?”

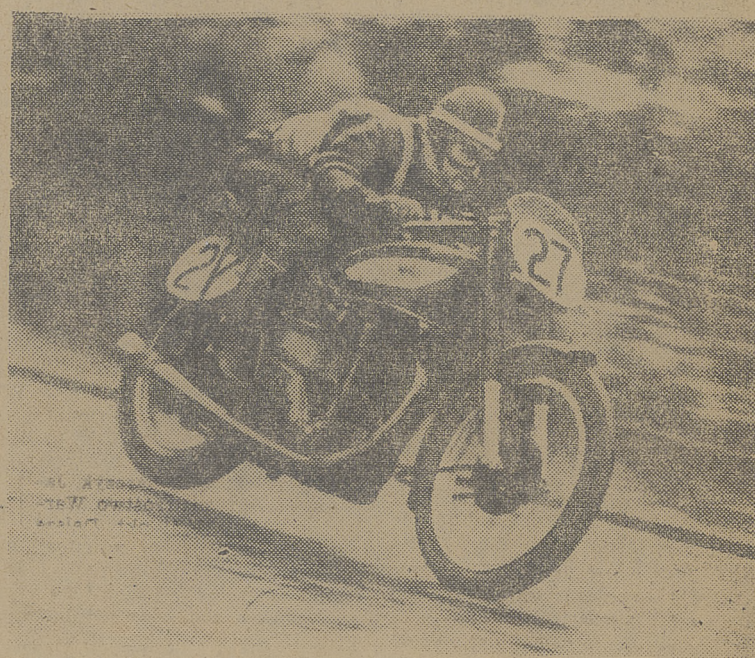
Draga namyśla się chwilę.

„Grand Prix Baltyku w „setkach”. Rozegrany był w Sopocie we wrześniu ub. r. Zostałem wówczas na starcie, bo zgłosił mi maszyną. Moi konkurenci wyrwali już daleko! Pecham maszynę „na pych”, żeby jakoś zapaliła, a tu z tłumy wołają: „Panie, po co się pan męczysz!” Rozżościełem się, a że silnik zaskoczył, więc pojechałem. Po jednym okrążeniu byłem już pierwszy. Widziałem bardzo zdziwione miny na mecie!”

Z WYDAWNICTW

MOTORYZACJA nr. 4. Ukazał się już nr. 4 „Motoryzacji” oficjalnego organu Zw. Zaw. Transportowców Automobilklubu Polski i Polskiego Związku Motocyklowego Zainteresować on powinien każdego interesującego się zagadnieniami motoryzacyjnymi, sportem samochodowym i motocyklowym.

Artykuł dyr. Askanasa porusza sprawę przemysłu pomocniczego samochodowego. Wiesław Modzelkewski pisze o motoryzacji rolnictwa w planie 4 pięciolatk w ZSRR. Wiesław Kosowski omawia 33 salon samochodowy w Paryżu, Janusz Regulski pisze o Kongresie Automobilowym w Paryżu. Szerzą rad praktycznych zamyka dział samochodowy. Motocyklistów zainteresuje omówienie I powojennego sezonu motocyklowego p. K. Bruna i W. Pietrzaka. Wiadomości Zw. Zaw. Transportowców i dział Urzędu Centralnego Zarządu Motoryzacji dopełniają treść tego ciekawego numeru.

D. Parkinson (III. m. w klasie do 350 cm i IV. m. w kl. do 500 cm) na trasie Manx Grand Prix, (Temple Press).

Zdjęcia przedstawiają Radkiewicza w jeździe oraz grupkę naszych reprezentantów do Davos

JAKIE SZANSE MAJĄ W DAVOS? NASI NARCIARZE AKADEMICY NA MISTRZOSTWACH ŚWIATA WYJAZD NASTĄPI WE WTOREK

Katowice: W dniu 14 b.m. we wtorek nastąpi wyjazd naszej drużyny narciarskiej, akademickiej drużyny reprezentacyjnej do Davos na Akademickie mistrzostwa świata pierwsze powojenne a siódme z rzędu.

Skład drużyny został ustalony na następująco: w kombinacji norweskiej i biegu 16 km. startować będą Dzieńdzic, Samek Mieczysław i Władysław oraz Kaczmarczyk. W skokach Samek M. i W., Kozak, Samek M. i W., w biegu jazdowym pań Bujałkówna, w sztafecie: Dzieńdzic, Samek U. i W. oraz Kaczmarczyk.

Centrala akademickich związków sportowych dołożyła wszelkich starań aby zapewnić zawodnikom przebieganie odpowiedniego treningu. Zorganizowano przy pełnej pomocy PUWF-u obóz treningowy w Zakopanem, na którym zawodnicy korzystali z trenerów Polskiego Związku Narciarskiego.

Poza zakopiańskimi najliczniej obeszła obóz AZS Kraków będący głównym ośrodkiem narciarstwa a-

kaademicznego. Najlepszym zawodnikiem AZS-u krakowskiego okazał się ponownie Kaczmarczyk. Poza tym nadeszły zawodników AZS-y Warszawa, Wrocław, Poznań. Z tych AZS-ów najlepszym był Rothert z Warszawy, który jednak ustępował akademikom zakopiańskim.

Warunki śniegowe w Zakopanem bardzo utrudniały racjonalne prowadzenie treningu. W samym Zakopanem możliwy był jedynie trening po terenach płaskich i dopiero zawodnicy musieli dojeżdżać kolejką na Halę Gąsienicową gdzie odbywali treningi górskie. Zjazdowcy trenowali na Kasprowym Wierchu do treningu bardzo krótkie trasy. Skocz-kowie zbudowali na zboczu Beskidu skocznie treningową, na której można było oddawać skoki do 25 m.

Nie łatwo jest ocenić szanse naszych zawodników. Musimy operować raczej przypuszczeniami.

Orlewicz był mistrzem świata akademickim i raz wicemistrzem, Dzieńdzic zdobył w ub. sezonie wicemistrzostwo Polski i trzecie miejsce na międzynarodowych mistrzo-

stwach Czechosłowacji. Wobec nie startowania Norwegów i Szwedów powinien się znaleźć co najmniej w pierwszej 6 ce ostrożnie oceniając.

Drugim najlepszym zawodnikiem reprezentacji wydaje się być Samek Mieczysław wicemistrz Polski w skoku. Skoczek ten obyty z dużymi dłu gościami na Krokwi dobrze się będzie czuł na dużej skoczni w Davos zezwalającej na skoki do 67 m. Drugim polskim skoczkiem będzie Kozak czwarty w Polsce. Obaj przedstawiają dobrą klasę i można liczyć że obaj znajdą się również w pierwszej szóstce a więc na miejscach punktowanych.

Mistrzostwa świata rozgrywane będą nie tylko indywidualnie ale również drużynowo, punktowanych będzie 6 miejsc punktami 7, 5, 4, 3, 2, 1.

Grupa naszych akademickich zjazdowców to sami utytułowani zawodnicy. Radkiewicz, Bachleda, Bujałkówna to wszyscy mistrzowie Polski z ub. sezonu. Mimo że są w ogóle najlepszymi zjazdowcami Polski nie można optymistycznie oceniać możliwości uzyskania przez nich dobrych wyników. Wszyscy nasi zjazdowcy to przedwojenni juniorzy, którzy dopiero szlifują swą formę, którzy muszą się jeszcze uczyć. Są oni pierwszorzędnym materiałem i dlatego mimo małych ich szans na dobry wynik Polski Związek Narciarski poparł ich kandydaturę na wyjazd. Muszą oni zapoznać się z trudną i muldowatą trasą szwajcarską i po zaprawie jaką stanowią dla nich start na mistrzostwach akademickich wrosnąć ich szanse na dalszych międzynarodowych zawodach, które ich czekają w tydzień potem.

Najliczniejsza obsada na mistrzostwach świata w Davos jest właśnie w biegach zjazdowych. Austriacy, Szwajcarzy na własnym terenie, Francuzi, Włosi, ew. Anglicy są zawodnikami których nie łatwo pokonać, wprawdzie narciarze nasi, którzy w czasie wojny byli w Szwaj-

carii, jak np. Hajdukiewicz zdobyli pierwszy raz trzecie miejsce w mistrzostwach akad. Szwajcarzy, a cała wymieniona trójka lepsza jest od Hajdukiewicza, ale nasi narciarze w tym roku nie mają treningu na dość długich i ciężkich trasach. Ostatnia konkurencja sztafeta. Niema lepszego czwartego niż Samek Władysław, a Samek Władysław jest słaby. Podceha może być, że i inne państwa nie będą miały, dobrego czwartego, ale to marna pociecha.

Można oczekiwać jednak, że akademicy nasi nie zrobią zawodu i można spodziewać się, że powtórzą oni wyniki swych kolegów z poprzednich mistrzostw świata.

(B.)

I-SZE ZAWODY NARCIARSKIE NA HALI GĄSIENICOWEJ

Zakopane. W dniu 3-go stycznia 1947 urządziła Sekcja Narciarska T. S. „Wisła” Kraków na zakończenie 14-stodniowego kursu narciarskiego na Hali Gąsienicowej w Tatrach zawody o Oznakę Sprawności P.Z.N. W zawodach wzięło udział 25 osób, w tym 24 uczestników obozu „Wisły”.

Trasa biegów, które miały typowo górski charakter, prowadziła z Hali Królowej Wyznief do Stawów Gąsienicowych i pod Kościelcem, z tym, że seniorzy (12 km) mieli dodatkową pętlę w rejonie Doliny Suchej Wody.

Naszym specjalnym wysłannikiem na Akademickie Mistrzostwa w Davos jest mgr. Bośniacki.

VICTORIA CZĘSTOCHOWA MISTRZEM W SIATKÓWCE

W ub. sobotę i niedzielę odbyły się mistrzostwa okręgu częstochowskiego w siatkówce męskiej. Tytuł mistrzowski zdobyła Victoria Częstochowa wygrywając z CKS II 2:1, z CKS I 2:0. Legionem 2:0 i Blachownią 2:1.

Victoria zdobyła tytuł mistrzowski w składzie: Florczyk, Rogoski, Szczepny, Starczyk, Marian Hoffman, Zwiasek.

CKS — HKS SZOPIENICE 6:0
2:0, 2:0, 2:0

W meczu hokejowym po grze stojącej na słabym poziomie CKS pokonał HKS Szopienice bez wysiłku 6:0. Bramki dla CKS-u strzelił Barylski 2, Seredyński 2, Gozdź i Sużyński po jednej.

Funkcje sędziów sprawowali ob. Z. Wojcik, J. Chrobak i A. Kostecki. Warunki śnieżne i atmosferyczne doskonałe, co umożliwiło wszystkim uczestnikom i uczestniczkom biegów uzyskanie minimum, potrzebnego do zdobycia Odznaki za Sprawność i osiągnięcie naprawdę doskonałych czasów.

Wyniki techniczne zawodów są następujące:

I. Bieg młodzików 12—14 lat na 4 km.: 1. Pałasz Wiesław 31 min. 30 sek. 2. Rowiński J. 33:19.

II. Bieg dziewcząt 14—16 lat na 4 km.: 1. Lewandowiczówna Barbara 34 min. 7 sek., 2. Plaskura Danuta 47:54.

III. Bieg pań na 8 km.: 1. Górniewiczówna Alicja (Lublin) 53 min. 2 sek., 2. mgr. Korosadowiczowa Maria 56:56 (srebrna odznaka), 3. Machnicka B. 1 godz. 14 sek., 4. Jędraszekówna Z. 1 godz. 15 sek., 5. dr. Galinowska W. (Siedlce) 1:03:24.

IV. Bieg juniorów 15—17 lat na 9 km.: 1. Kahl Andrzej 53 min. 31 sek., 2. Świeży Aleksander 55:56, 3. Kękus Wł. 57:06, 4. Jasiński K. 59:07, 5. Szulewski W. 1 godz. 4 min. 21 sek.

V. Bieg seniorów na 12 km.: 1. Kękus Tadeusz 56 min. 11 sek., 2. Górniewicz Włodz. (Lublin) 58:18, 3. Zieliński W. 59:43, 4. Zapiór Z. 1 godz. 5 min 6 sek., 5. Brąglewicz B. 1:05:28.

VI. 12 km klasa zawodnicza: 1. Korosadowicz Janusz 54 min. 54 sek. (najlepszy czas dnia — złota odznaka), 2. Marcinkiewicz Tadeusz 58:39, 3. W.

CKS sprawił niespodziankę SWYM ZWOLENNIKOM W SENSIE UJEMNYM Bokserzy Lublinianki wygrali w Częstochowie 9:7

LUBLINIANKA — CKS CZĘSTOCHOWA 9:7

Częstochowa. Mecz o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie między Lublinianką a CKS-em Częstochowa jaki odbył się w ub. niedzielę w Częstochowie zakończył się niespodziewanym, ale zasłużonym zwycięstwem Lublinianki. Gospodarze do spotkania tego wystąpili brakiem chorogo Warszawa, a prócz tego dwa punkty stracili bez walki wobec nadwagi Frymusa.

Wyniki poszczególnych walk przedstawiały się następująco:

Waga musza: Strychański (CKS) wygrał na pkt z Kordasiem (L); waga kogucia: Frymus (CKS) przegrał w o. z Baranem (L). Walka towarzyska nie odbyła się;

waga piórkowa: Chudy (CKS) wygrał wysoko na punkty z Chojną (L);

waga lekka: Maroński (CKS) zremisował z Ostaszewskim (L);

waga półśrednia: Mazik (CKS) który zastępował Warszawę przegrał w I starciu przez ko z Zielińskim;

waga średnia: Berg (CKS) po najcięższej walce dnia wygrał

w 3 rundzie przez ko z Siemionem II;

waga półciężka: Morawski (CKS) przegrał na pkt z Siemionem I (L);

waga ciężka: Myga (CKS) przegrał w II-gim starciu przez ko z Misiakiem (L).

Walki w ringu prowadził p. Arski z Poznania, na punkty sędziowali Mazoń i Kłapsa ze Śląska i Winiarski z Krakowa.

MKS ROZGROMIŁ IKS 13:3

„JUBILEUSZOWY” REMIS ANKIEWICZA Z MISZCZUKIEM

Sopot (tel.). W Sopocie odbył się w niedzielę mecz o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie w grupie I-szej. Przeciwnikiem mistrza Wybrzeża MKS-u z Gdyni był mistrz Wrocławia IKS. Mecz zakończył się zwycięstwem pięściarzy MKS-u w stosunku 13:3 przy czym milojane już przed spotkaniem prowadził

4:0, gdyż IKS nie przywiózł swego przedstawiciela w wadze średniej (Chorbon spóźnił się na pojeżdż) a Kuranda w wadze muszej miał nadwagę.

Sensacją meczu był wynik nie rozstrzygnięty w wadze piórkowej repr. Polski Antkiewicza (MKS) z Miszczukiem (IKS).

Antkiewicz, który ub. niedzieli przegrał w Krakowie z Gromalą, otrzymał tym razem remis tylko dzięki kurtuazji sędziów, którzy w dniu jubileuszowej walki Antkiewicza (50-ta walka) chcieli mu wldocznie uprzyjemnić ten dzień. Bokser MKS-u był w walce z Miszczukiem dużo gorzej od swego przeciwnika i walkę wyraźnie przegrał.

Zwycięzca Polusa, rewelacyjny Waluga z IKS-u potwierdził swą doskonałą opinię, jaką się cieszy roznosząc po prostu Dolewskiego (MKS) i zdobywając ostatnie 2 punkty dla wrocławian.

Z drużyny MKS-u wyróżnić należy Sowińskiego w wadze muszej, który w tow. walce z Kurandą odniósł bezapelacyjne zwycięstwo oraz Licka w wadze półciężkiej, który zwyciężył przez t.k.o. w trzeciej rundzie, znajdującego się zupełnie bez formy Ciećwiera.

Wyniki techniczne walk przedstawiały się następująco:

W wadze muszej — Kuranda przegrał z Sowińskim — (MKS) ustępując mu wyraźnie przez wszystkie 3 rundy.

W wadze koguciej Szymonowicz (IKS) przegrał na punkty z Umińskim (MKS)

W wadze piórkowej Miszczuk (IKS) otrzymał remis z Antkiewiczem (MKS) mając wyraźną przewagę w II i III rundzie.

W wadze lekkiej Waluga (IKS) zwyciężył wysoko na punkty Doleńskiego (MKS).

W wadze półśredniej Iwański (MKS) wygrał już w pierwszym starciu przez k.o. z Cymbałą (IKS). Do chwili znokautowania Cymbała znalazł się już na deskach do 7-miu.

W wadze średniej Szymankiewicz (MKS) wygrał v.o.

W wadze półciężkiej Lick — (MKS) zwyciężył t.k.o. w III-iej rundzie Ciećwiera (IKS).

W wadze ciężkiej Wielński — (MKS) znokautował w II-iej rundzie rezerwowego Pogrzeba (IKS) który wystawiony został w miejsce Włodeckiego.

Sędziował w ringu Rozmarynowski z Bydgoszczy, na punkty Flinger z Poznania, Burant z Wybrzeża i Rozmarynowski.

Organizacja zawodów fatalna. Walki odbywały się przy 15 stopniowym mrozie na sali.

Katowice. Drugi występ pięściarzy Batoro w tegorocznych mistrzostwach drużynowych Polski w boksie przyniósł im wysokie zwycięstwo z outsiderem mistrzostw w grupie II-giej — mistrzem Rzeszowa — OM Tułem PZL w stosunku 14:2. Bokserzy rzeszowscy przegrali właściwie na ringu 16:0, ale dwa punkty oddał Batory walkowerem z powodu nadwagi Bazarnika w wadze muszej.

W walce towarzyskiej Bazarnik znokautował swego przeciwnika już w I-szym starciu.

Niedzielny przeciwnik mistrza Śląska był jedną z najsłabszych drużyn jakie widzieliśmy na ringu katowickim. W drużynie tej nie było jednego zawodnika o którym powiedziałoby można było, że reprezentuje choćby przeciętność. Na tle tak słabego przeciwnika trudno mówić o formie pięściarzy Batoro. Wszyscy oni z wyjątkiem b. słabego w tym dniu Nowary wygrali swe walki przez k. o.

Przed rozpoczęciem meczu wynik brzmiał już 2:2, gdyż Bazarnik oddał punkty w. o. z powodu nadwagi (100 gr.) a PZL nie miał zawodnika w wadze półciężkiej.

Wyniki techniczne tego nie zasługującego na miano spotkania o tytuł mistrza Polski były następujące:

W wadze muszej — w walce towarzyskiej Bazarnik (B) znokautował w pierwszym starciu Szoenta-ga (PZL).

W wadze koguciej Górecki (P) wygrał przez k. o. w drugiej rundzie z Sudo (PZL).

W wadze piórkowej Skupin (B) zwyciężył przez t. k. o. w pierw-

szym starciu Różyckiego (PZL). Do chwili przerwania przez sędziego walki Różycki znalazł się 5-ciokrotnie na deskach do 7-miu.

W wadze lekkiej Kiszka (B) wygrał przez t. k. o. w drugiej rundzie z Żakiem (PZL).

W wadze półśredniej Kula (B) znokautował w pierwszym starciu Sowę (PZL).

W wadze średniej Nowara wy-punktował po b. słabej walce Bednarczyka (PZL). W drugim starciu obydwa zawodnicy otrzymali u-pomnienie za fikcyjną walkę.

W wadze półciężkiej Kolonko (B) zdobył punkty v. o.

W wadze ciężkiej Kubica (B) wygrał przez poddanie się w pierwszym starciu Kwiatkowski (PZL)

Sędziowali: w ringu Misiorny z Poznania, na punkty Bogdanowicz z Krakowa, Sudziński z Częstochowy i Lezohubski z Poznania.

Mecz oglądało około 2000 ludzi, którzy opuszczali halę powystawo-wą przy ul. Kościuszki z dużym niezadowoleniem z powodu zawodu jaki sprawiła drużyna rzeszowska. (B)

MECZ O MISTRZ. KL. B ŚL. OZB BYŁ LEPSZY OD SPOTKANIA O MISTRZOSTWO POLSKI

BATORY II — RUCH 16:0 v. o.

Katowice. W przedmeczach Batory — PZL Rzeszów o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie odbyło się spotkanie o mistrzostwo kl. B Śl. OZB pomiędzy rezerwą Batoro i Ruchem z Wielkich Hajduk. Z powodu braku dwu zawodników w drużynie Ruchu oraz nadwagi zawodnika w wadze koguciej Batory odniósł zwycięstwo v. o. 16:0.

W meczu towarzyskim wygrał Batory II 9:3. Poszczególne walki stały na dobrym poziomie i zadowolili bardziej publiczność a niżeli późniejsze spotkanie dwu mistrzów okręgu śląskiego i rzeszowskiego. Odnosiło się wrażenie że zarówno rezerwa Batoro jak i ósemka Ruchu dałyby so-

bie radę z gośćmi z Rzeszowa.

Wyniki techniczne meczu Batory — Ruch były następujące:

W wadze muszej Pogoniuk wygrał na punkty z Grzywaczem (R) w wadze koguciej Reichelt (B) pokonał przez k. o. w 2 r. Szendzielorza (R), w wadze piórkowej Grzesik (B) i Tkocz II (R) walczący na remis w wadze lek-

kiej Kubica II (B) wygrał przez t. k. o. w 3 r. z Grosem (R) po dramatycznej walce w wadze półśredniej Waloszek pokonał Ry-ske (R) w wadze średniej Wit-tman (R) pokonał przez t. k. o. w 1 r z Grabankiem (B).

W drużynie Ruchu, która trenuje Wochnik doskonale zapo-wiada się na przyszłość Ryska w wadze półśredniej.

KALBARCZYK J. NADAL NAILEPSZYM NASZYM ŁYZWIARZEM

Warszawa (tel. wł.). W ubiegłą sobotę i niedzielę odbyły się w Warszawie mistrzostwa okręgu w jeździe szybkiej i figurowej na lodzie.

W pierwszym dniu mistrzostw w jeździe szybkiej odbyły się 2 biegi.

W biegu na 500 metrów zwyciężył 1) Kalbarczyk 49,8 sek. 2) Rytter 52,1 sek. 3) Kowalski 52,1 sek.

3000 metrów: 1) Kalbarczyk 5:50,3, 2) Rytter 5:50,9, 3) Kowalski 5:55,2.

W jeździe figurowej pań startowały tylko dwie zawodniczki

Bursche i Łaniewska. W jeździe szkolnej pierwsza była Bursche zdobywszy 10 przewagi nad swoją przeciwniczką.

Siostry Dąbrowskie udziału nie brały. Mistrzyni Polski przeby-wa bowiem służbowo za granicą, a jej siostra składa obecnie egzaminy na uniwersytecie.

Warszawa. Drugi dzień mistrzostw lyżwiarskich w jeździe szybkiej rozgrywanych na jezioru kamionkowskim odbył się w warunkach b. ciężkich podczas śnieżycy. Wyniki biegów były następujące:

1.500 mtr.: 1) inż. Kalbarczyk — 2:44,2, 2) Rytter — 2:49,2, 3) Kowalski J. — 2:59,2, 4) Jarząbek — 3:11,0. 5.000 mtr.: 1) Kalbarczyk J. 10:21,2, 2) Rytter — 10:26,2, 3) Kowalski — 10:43,8, 4) Jarząbek — 12:50,2.

W ogólnej punktacji pierwsze miejsce zajął inż. Kalbarczyk Janusz, zdobywając mistrzostwo Warszawy, uzyskując 224,51 pkt. Dalsze miejsca zajęli 2) Rytter — 229,59, 3) Kowalski (MKS Warszawa) — 235,37 pkt., 4) Jarząbek — (WKS „Legia”) — 264,81 pkt.

Pewnego wieczoru, w niedzielę hrabia urządził wieczór literacki w sali teatralnej pałacu i Antos zmuszony był do przeczytania fragmentu swej powieści.

Niemal wszyscy byli bardzo zadowoleni i z treści utworu i ze sposobu czytania. — Powieść ta będzie miała powodzenie — mówił głośno swym aksamitnym basem śpiewak Szalopin. — Sam kupię dwieście egzemplarzy i będę rozdawał swoim znajomym z dedykacjami.

Szalopin — pięknie wówczas zbudowany — bardzo lubił sport, często kapał się z atletami, biegał z nimi i odwiedzał ich salę gimnastyczną. Zawsze był dowcipny i wszystko traktował z wielkim humorem. Jego opowiadania o latach młodości, o początkach kariery artystycznej i o włóczędztwie po świecie, wszyscy słuchali z dużym zainteresowaniem.

W Samodumce on również dużo pracował, szykując nowe partie operowe, lub ćwicząc stare, ale w języku włoskim. Z wielkim zainteresowaniem słuchano również o opowiadaniach historycznych Wasilisa Osipowicza Kluczewskiego. Na zebraniach niedzielnych w pałacu wielki ten historyk odtwarzał epokę Borysa Godunowa, Samozwańca Dymitra, mówił jak o żywej istocie — o jego żonie Marynie Mniszek, o Bazyliu Szuskim, o Stefanie Batorym o wojnach moskiewskich i t. d. Pewnego razu ten miły i kochany przez całą młodzież rosyjską profesor — staruszek przyszedł do zapaśników i wygłosił im pogadankę o sporcie w starym Rzymie za czasów Kaliguli i Nerona, ciekawie opowiadał o życiu gladiatorów, o ich walkach, o powstaniu Spartakusa i t. d. Wszyscy słuchali jego z zapartym oddechem.

Do domu Antos pisywał mniej więcej raz na 2 tygodnie. Pewnego razu otrzymał długi list od ciotki Oluni, która prócz nowości gospodarczych („sady obrodziły dobrze, ale koniczyzna pod zagajnikiem całkiem przepadła”) donosiła mu, że

Wiktoria Ozoria — Krupko — zaczęła interesować się twoją osobą; gdzieś przeczytała twoje felietony i rozrzewniała się bardzo. Prosiła ci się właśnie kłaniać i oświadczyła, że odwieź cię we wrześniu, gdy przyjeżdżasz do Moskwy krajać trupy. Radzę ci bardzo chłopczku mój najdroższy, zachować daleko posuniętą oziębłość w stosunku do tej panny. Skoro raz już powiedziała „nie” — należy wyciągnąć z tego odpowiednie konsekwencje, wszak honor męski, honor Antoniego Wisłowskiego nie pozwoli na pomiatanie świętym uczuciem. Niech dokonuje swych zmian — kapryśnych eksperymentów na kimś innym. Tak sobie pomyślałam, ale ty rób jak chcesz, bo masz już dziesięć lat i nie zawsze będziesz kierować się rozumem kochającej ciebie ciotki Oluni”.

Nocy tej po przeczytaniu listu, Antoni spał bardzo źle a na drugi dzień leniwie pracował...

W pierwszych dniach września Antos wrócił do Moskwy i znów zamieszkał w hotelu Falceina, mile spotkany przez służbę, a szczególnie przez „starego znajomego” chłopaka Piętkę (Piotrusia).

Już od razu na ulicy skonstatował, że wzbudza zainteresowanie swoją osobą: nie jeden przechodzień obejrzał się za nim, nie jeden szepnął „atleta”.

Dyrektor Lebediew, do którego zameldował się w godzinę po przybyciu, spotkał go bardzo przyjaźnie, poklepał go po ramieniu i rzekł:

— Widzę, żeś nie zmarnował czasu. Biorę cię do turnieju na drugie role. Masz dwadzieścia pięć rubli zaliczki. Piętnastego września zaczynamy, bracie.

— Gdzie?

— Tym razem nie w „Bufie”, lecz w cyrku Czynizellego...

— Taak?... A kto wchodzi w skład championatu?

— Później się dowiesz, a

ZAPASNIK WAGI CIEŻKIEJ SENSACYJNA POWIEŚĆ SPORTOWA Napisał Aleks. Jurnowa Gzowski

Streszczenie dotychczasowych rozdziałów.

Student prawa na uniwersytecie moskiewskim Antos Wisłocki — Polak — decyduje się zostać zapaśnikiem. Młodym adeptem sportu zapaśniczego opiekuje się hr. Rybopier, który skierowuje go do trenera w klubie Morro i daje mu pracę w dziennikarstwie. Wisłocki z dnia na dzień robi wielkie postępy, zarówno jako student prawa, dziennikarz oraz zapaśnik: mniej szczęścia ma on w miłości, która darzy swą znajomą. Wicie Krupkówną.

Zbliża się termin wielkiego turnieju zapaśniczego w Moskwie w którym udział weźmie również po raz pierwszy Wisłocki. Na 2 tygodnie przed turniejem Wisłocki przechodzi specjalny trening pod okiem amerykańskiego trenera w posiadłości podmołkowej hr. Rybopiera. W wolnych od treningu chwilach pisze powieść dla dziennika „Wczesny Poranek” pt. „Drapieżnik Jedwabisty”.

tymczasem żegnaj, bo jestem bardzo zajęty.

— Antos poszedł do redakcji „Wczesnego Poranka”, która mieściła się w dużej pięciopiętrowej kamienicy na ulicy Miasnickiej. Tam go bardzo przyjaźnie spotkał sekretarz redakcji, stary wygadziennikarski Włodzimierz Brański.

— A witam mości pana! Od jutra zaczynamy druk pańskiej powieści. Pierwszy odcinek już złożony. Może pan zrobić korektę...

— Przynoszę właśnie dalszy ciąg rekopisu...

— Dawać go! Nasz kierochnik literacki bardzo chwali pańską powieść. Twierdzi, że będzie miała powodzenie. Możemy dać panu zaliczkę.

— Niebawem w administracji pisma Antos otrzymał dwieście rubli zaliczki i uszczęśliwiony wyszedł na ulicę. Przeszedł parę kroków i ujrzał przed sobą Emila Luricha.

...Pewnego dnia otrzymał długi list od ciotki Oluni.

— Witam kolegę! — zawołał ten radośnie. — Jakże tam nasza powieść się posuwa?

— Jutro dają pierwszy odcinek. Przed chwilą zrobiłem własnoręcznie korektę.

— Doskonale! Gudowniel! Nazywa się „Drapieżnik jedwabisty”, nieprawdaż?

— Tak.

— Wszyscy poznają, że to ja?

— Sądzę, że poznają.

— Wybornie, wyśmienicie! Chodźcie, kochaniu, do tej zacisznej kawiarenki. Pogadamy sobie swobodnie. Wicie zapewne, że nam zapaśnikom nie wolno alizować się przed ludźmi przyjaźnie, bo wówczas w „kurs” idą wiadomości, że „oni” są przyjaźni. „to wszystko lipa” i t. d. Musimy nawet udawać wrogów. Ale tu jest osobny taki popek. Pogadamy...

Gdy weszli zajęli stolik w pokoju, w którym nikogo nie było i obstarlowali czarną kawę z ciastkami.

— Rozmawiałem wczoraj z Lebediewem... skład turnieju jeszcze ostatecznie nie ustalony, lecz zgrybsza wiadomo już kto przyjeżdżie — mówił Lurich.

— Ciekaw jestem...

— Więc zaczniemy od „małych”. Przede wszystkim wasza szóstka od Ribopiera. Podobno Wy, Wachturow i Szemiakin zapowiadacie się wcale dobrze! No, ale to tylko wasze początki, więc wielkich rzeczy nie zrobicie.

— Sądzę, że tak...

— To chwała Bogu, bo zazwyczaj każdy młody przypuszcza, iż jest on już mistrzem Europy conajmniej. Do waszej szóstki dołącza się Wałkow z Jarosławia, Dołgow z Kaługi, Panke z Rygi i Korwin Kwiasowski z Kalisza — czyli razem dziesięciu „szaraczków”.

Potem idą „średniaczki”, a więc: Moorznamienski z Niżniego Nowogrodu, Solowjew — inżynier z Baku, Razumow — stary atleta z Samary, Rysbacher z Wiednia, Corado Carpini z Rzymu i Bouche z Marsylii. Czyli razem, jeśli się nie myli — 16 zapaśników.

A teraz pierwsze role w tym turnieju Zaikin, Karol Fryszteński, Pol Abs, Peterson, Zbyszko Cyganiewicz, Białous, ja i Iwan Poddubny.

— Co — o? Poddubny?

— Tak Cyganiewicz, ja i Poddubny.

— No, więc jakże to będzie? Mistrz będzie leżał co najmniej dwa razy.

— Zobaczymy. Parę razy w życiu leżałem i nie mi się nie stało.

— Pewnie, to nie jest takie

— Wybornie, wyśmienicie! Chodźcie, kochaniu, do tej zacisznej kawiarenki. Pogadamy sobie swobodnie. Wicie zapewne, że nam zapaśnikom nie wolno alizować się przed ludźmi przyjaźnie, bo wówczas w „kurs” idą wiadomości, że „oni” są przyjaźni. „to wszystko lipa” i t. d. Musimy nawet udawać wrogów. Ale tu jest osobny taki popek. Pogadamy...

Gdy weszli zajęli stolik w pokoju, w którym nikogo nie było i obstarlowali czarną kawę z ciastkami.

— Rozmawiałem wczoraj z Lebediewem... skład turnieju jeszcze ostatecznie nie ustalony, lecz zgrybsza wiadomo już kto przyjeżdżie — mówił Lurich.

— Ciekaw jestem...

— Więc zaczniemy od „małych”. Przede wszystkim wasza szóstka od Ribopiera. Podobno Wy, Wachturow i Szemiakin zapowiadacie się wcale dobrze! No, ale to tylko wasze początki, więc wielkich rzeczy nie zrobicie.

— Sądzę, że tak...

— To chwała Bogu, bo zazwyczaj każdy młody przypuszcza, iż jest on już mistrzem Europy conajmniej. Do waszej szóstki dołącza się Wałkow z Jarosławia, Dołgow z Kaługi, Panke z Rygi i Korwin Kwiasowski z Kalisza — czyli razem dziesięciu „szaraczków”.

Potem idą „średniaczki”, a więc: Moorznamienski z Niżniego Nowogrodu, Solowjew — inżynier z Baku, Razumow — stary atleta z Samary, Rysbacher z Wiednia, Corado Carpini z Rzymu i Bouche z Marsylii. Czyli razem, jeśli się nie myli — 16 zapaśników.

A teraz pierwsze role w tym turnieju Zaikin, Karol Fryszteński, Pol Abs, Peterson, Zbyszko Cyganiewicz, Białous, ja i Iwan Poddubny.

— Co — o? Poddubny?

— Tak Cyganiewicz, ja i Poddubny.

— No, więc jakże to będzie? Mistrz będzie leżał co najmniej dwa razy.

— Zobaczymy. Parę razy w życiu leżałem i nie mi się nie stało.

— Pewnie, to nie jest takie

— Wybornie, wyśmienicie! Chodźcie, kochaniu, do tej zacisznej kawiarenki. Pogadamy sobie swobodnie. Wicie zapewne, że nam zapaśnikom nie wolno alizować się przed ludźmi przyjaźnie, bo wówczas w „kurs” idą wiadomości, że „oni” są przyjaźni. „to wszystko lipa” i t. d. Musimy nawet udawać wrogów. Ale tu jest osobny taki popek. Pogadamy...

Gdy weszli zajęli stolik w pokoju, w którym nikogo nie było i obstarlowali czarną kawę z ciastkami.

— Rozmawiałem wczoraj z Lebediewem... skład turnieju jeszcze ostatecznie nie ustalony, lecz zgrybsza wiadomo już kto przyjeżdżie — mówił Lurich.

— Ciekaw jestem...

— Więc zaczniemy od „małych”. Przede wszystkim wasza szóstka od Ribopiera. Podobno Wy, Wachturow i Szemiakin zapowiadacie się wcale dobrze! No, ale to tylko wasze początki, więc wielkich rzeczy nie zrobicie.

— Sądzę, że tak...

— To chwała Bogu, bo zazwyczaj każdy młody przypuszcza, iż jest on już mistrzem Europy conajmniej. Do waszej szóstki dołącza się Wałkow z Jarosławia, Dołgow z Kaługi, Panke z Rygi i Korwin Kwiasowski z Kalisza — czyli razem dziesięciu „szaraczków”.

Potem idą „średniaczki”, a więc: Moorznamienski z Niżniego Nowogrodu, Solowjew — inżynier z Baku, Razumow — stary atleta z Samary, Rysbacher z Wiednia, Corado Carpini z Rzymu i Bouche z Marsylii. Czyli razem, jeśli się nie myli — 16 zapaśników.

A teraz pierwsze role w tym turnieju Zaikin, Karol Fryszteński, Pol Abs, Peterson, Zbyszko Cyganiewicz, Białous, ja i Iwan Poddubny.

— Co — o? Poddubny?

— Tak Cyganiewicz, ja i Poddubny.

— No, więc jakże to będzie? Mistrz będzie leżał co najmniej dwa razy.

— Zobaczymy. Parę razy w życiu leżałem i nie mi się nie stało.

— Pewnie, to nie jest takie

— Wybornie, wyśmienicie! Chodźcie, kochaniu, do tej zacisznej kawiarenki. Pogadamy sobie swobodnie. Wicie zapewne, że nam zapaśnikom nie wolno alizować się przed ludźmi przyjaźnie, bo wówczas w „kurs” idą wiadomości, że „oni” są przyjaźni. „to wszystko lipa” i t. d. Musimy nawet udawać wrogów. Ale tu jest osobny taki popek. Pogadamy...

Gdy weszli zajęli stolik w pokoju, w którym nikogo nie było i obstarlowali czarną kawę z ciastkami.

straszne... — uśmiechnął się Antos.

— Z Poddubnym nie spotykałem się już pięć lat. Podobno, on już trochę zestarał... się.

— Gdzież tam, same zwycięstwa i jak zawsze, w dzień — piętnaście minut. Przy najmniej tak piszą gazety europejskie — oświadczył Antos.

— Być może. Mnie jednak w piętnaście minut nie położy.

— Zbyszko?

— Dwa lata temu miałem

— Mój drogi, reklama powinna być nieustająca...

z nim „nierozegraną” w Wiedniu.

— Taak? A jakże oni z Poddubnym rozegrają?

— Słuszne pytanie. W tym tkwi całe sedno sprawy. Poddubny przecież fikcyjnie nie walczy.

— Ciekawe, na co liczył Cyganiewicz, przyjmując zaproszenie do tego turnieju.

— Nie wiem. Prócz tych wszystkich przyjadą podobno doskonały zapaśnicy, zupełnie mi nieznani: Tuomisto z Finlandii oraz Majsuradze z Tyflisu.

— Też na pierwsze role?

— Zdaje się, że tak...

— Ciekawy będzie turniej.

A gdzie walczą teraz Kryłow i Mikut — spytał Antos.

— Ho, ho! Są dyrektorem, własny zespół w Samarze, w potem w Ufie i w Jekatierynburgu.

— Gdzież jest Aksionow?

— Z nimi, Spupin też u nich, Cherbek i Bambula, ale słuchajcie przyjacielu: potrzebuję olbrzymiej reklamy.

— Przecież pisałem o was już nie raz — odpowiedział Antos.

— Mój drogi, reklama powinna być nieustająca, jaskrawa, oszalałająca i śmiała (nie półgębkiem). Proszę więc was kolego nie zapominać o mnie. Wszystkie koszty zwracam, honoraria, wypłacam i t. d.

— Dobrze napiszę. Przecież cała powieść o was idzie!

— Powieść — swoją drogą, a notatki i felietony swoją drogą! — uśmiechnął się Lurich. — Chcę ożenić się z bardzo bogatą osobą, — rozumiecie? — Muszę wobec niej

wykazać się olbrzymim rozgłosem.

— „Cóż to za świnia pomyślał Antos i począł się zęgnąć.

Lurich zatrzymywał go, lecz Wisłocki tłumaczył się brakiem czasu i opuścił kawiarnię.

Wychodząc, widział, jak jakaś szykowna dama podeszła do stolika Emila...

W pierwszych dniach grudnia 1812 roku, gdy Napoleon nakazał swym wojskom odwrót spod Moskwy, żołnierz kawalerii króla Napoleona Murata wsiadł na swego zachudożnego konia i pojechał nie na zachód, w stronę Smoleńska, lecz na północ w stronę stolicy cesarza rosyjskiego.

Z prawej i lewej strony jeźdźca biegly dwa wynędzniałe i wygłodzone psy o mądrych oczach zaś w tornistrze żołnierza dygotały z zimna cztery świnki morskie.

— Stój! Kto jesteś? — zatrzymał go niebawem głos oficera rosyjskiego.

— Augusto Czynizelli, był żołnierz wojsk napoleońskich, sztukmistrz cyrkowy — brzmiała śmiała odpowiedź.

— Dokąd zdążasz?

— Do Petersburga, jaśnie panie!

— Po co?

— Dawać przedstawienia i zarabiać na kawałek chleba, którego na zachodzie brak.

Oficer podejrzliwie patrzył na „sztukmistrza”, i począł go szczegółowo badać i legitymować.

Wówczas Augusto Czynizelli zszedł z konia i tuż w mroźnym lesie dał pierwsze przedstawienie przed oficerem i żołnierzami rosyjskimi. Jego koń począł chodzić na dwunogach i pocieszenie witać się z widzami, podając im prawą nogą czapkę, którą wzięwszy powiedział z lwana, włożył ją na Piotka, świnki morskie usadowiły się na ramieniu Augusta i odsalutowały wojakom rosyjskim, ku ich ogólnemu zdumieniu i zadowoleniu.

Oficer rosyjski kazał nakarmić sztukmistrza i jego artystów, dał mu pieniądze, futro i przepustkę.

W miesiąc potem zmarniejący jeździec stanął na Nowskim Prospekcie w Petersburgu.

Tak się rozpoczęła kariera Augusta Czynizellego, założyciela dynastii cyrkowej Czynizellich w Rosji.

Zdolny August ożenił się z piękną Rosjanką i założył własny cyrk w nowej stolicy cesarstwa rosyjskiego.

W cyrku tym Augusto nie raz spotykał swego dawnego pana „króla” Murata, gdy on, po rozbiciu Napoleona i po powrocie do Paryża Bourbonów szukał schronienia i łaski u cesarza Aleksandra Pierwszego.

Wnuk Augusta — Roberto Czynizelli Ders był właścicielem cyrku w Petersburgu i miał jednocześnie filię tego cyrku w Moskwie na Czerwonym Bulwarze (Bulwar Kwiatów). Córka dyrektora Rober-

c. d. n.

Z ZIEMI WŁOSKIEJ DO POLSKI WRACA 5 „GWIAZD” BOKSERSKICH BĘDZIEMY MIELI NARESZCIE WAGĘ CIEŻKĄ

Katowice. Prezes Śl. OZB Sądowski otrzymał w tych dniach list z Włoch od znanego przed wojną pięściarza wagi średniej Wicentora, który domosi, że w najbliższym czasie powraca do kraju pięciu doskonałych bokserów — Słazaków, którzy rozpoczęli swą karierę sportową w okresie wojny i obecnie przedstawiają bardzo dobrą klasę europejską. Zawodnicy ci odnieśli w ostatnim czasie szereg pięknych zwycięstw nad najlepszymi zawodnikami Włoch, Francji i Anglii.

A oto ich nazwiska: Czyż — waga musza (lat 24), Wypelt — waga kogucia (lat 22), Terek — waga lekka (lat 23), Szczypiński — waga półciężka (lat 22), Raszk — waga ciężka (lat 21).

Najlepszym z tych zawodników ma być Raszka bokser wagi ciężkiej, o którym Wicentore pisze, że reprezentuje on talent znaczący przewyższający śp. Kupki Raszkę stoczył dotychczas 25 walk, wygrywając 22 razy przegrywając 2.

Wszyscy ci zawodnicy noszą się z zamiarem przystąpienia do jednego z klubów śląskich. Nie trzeba dodawać, że powrót tych pięciu zawodników do Polski oznaczać będzie wybitnie wzmożenie boksu śląskiego i polskiego.

ta, przepiękna Rozyna cieszyła się sławą najlepszej w świecie woltażerki na dwóch tresowanych — czystej krwi — arabach, i była przedmiotem wzdychań miłosnych całej niemal wojskowskiej arystokratycznej w Petersburgu, a nawet arcyksiążąt rosyjskich.

Gyrki Czynizellego cieszyły się dobrą reputacją wśród artystów i publiczności obu stolic. Były to interesy solidne, pewne, dobrze prosperujące, zawsze wypłacalne.

Na czele dyrekcji moskiewskiej filii stał stryjeczny brat petersburskiego dyrektora Enrico Czynizelli, utalentowany cłownik muzykalny, zaś jego pomocnicą była madame Sophie, jego żona, znakomita tancerka na linie.

Enrico dużo pracował na arenie, a jeszcze więcej u siebie w biurze, prowadząc obszerną korespondencję z artystami sztuki cyrkowej całego świata.

Przedstawienie w cyrku tym składało się zazwyczaj z dwu części, a każda część miała 7 do 8 pierwszorzędnych „numerów”. Dyrektor nie lubił powtarzać repertuaru, stale dbał o zmiany, o nowość, lubił, jak się mówi, czystą robotę. Jego wytrwale oko notowało najmniejszy defekt w pracy artysty. Zadnego zaniedbania nie znośli. Leniuchów i abnegatów ostro przywoływał do porządku, lub wyrzucał bezlitośnie, ale chętnym, lecz nie zdolnym cierpliwie pomagał w pracy wskazówkami, dobrą radą, nauką i osobistym przykładem.

— Nie udaje ci się przeskok z liny na linę? Widzę to... spróbuj kochany w ten sposób. Oto — tak... Lub wiesz — zaproszę ci Adama, on to potrafi.

— Ile razy spróbowałeś? Sto? Malo. To jest trudny szczegół. Walter, który to doskonale robi i który dziś pracuje u Boncha w Berlinie, mówił mi, że zanim nauczył się czystego wykonania w tym przeskoku, powtórzył próbę trzysta dwadzieścia razy.

W bieżącym sezonie jesienno-zimowym chciał „zaćmić wszystko co kiedykolwiek istniało”.

Zaprosił więc znakomity ze spół szesnastu „gimnastyków parterowych” z Danii znakomitego pogromcę dzikich zwierząt Adolfa Citeratto z Buenos Aires, zespół znanych we Francji i w całym świecie gimnastyków na trapezach pod kopułą cyrku „Czterech diabłów”, znakomitego rosyjskiego cłowna — wierszokłető z tresowanymi zwierzętami Anatola Durowa, rumuńskiego strzelca na koniu Michała Baraczkesu, chińskiego kuglarza i sztukmistrza Wu-Den-Lunia, dobrego rosyjskiego cłowna Czokajewa, trzy włoskie tancerki siostry Aberatto, amerykańskiego woltażera na dwóch koniach Taylora, jeźdźca kaukaskiego Czachrydę, szereg gimnastyków, linoskoczków, zespół resowanych koni pana Franco i wreszcie turniej zapaśniczy Iwana Lebediewa.

c. d. n.